UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

Vndecim priores pandectarum libri hîc explicantur

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De officio pretoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95903

Visual Library

falſi q dã. Bal. Ibi quãtitatẽ, ſed qd ſi nõ min⁹ in quãtitate. ſʒ tutoꝛ q dʒ inuẽtariũ moꝛ ꝯficere diſtulit ꝑ ſex mẽſes vel annuʒ poſtea facit inuentariũ ⁊ decreta fuit ſibi adminiſtratio, an decretũ teneat. ⁊ videt̃ ꝙ non: qꝛ moꝛa tpis facit videri factũ minus ꝙ̃ dbuit fieri vt i. §. minus. al's ad qd lex diceret ꝙ moꝛ vt l. tutoꝛes. Sed dic ꝙ tʒ decretum iudicis ⁊ quod adminiſtrare
1 põt niſi remoueatur vt ſuſpect⁹. ẜm Fran. de ſchal. ¶ † Sʒ nũ qd teſtatoꝛ põt remittere tutori ꝯfectionẽ inuẽtariũ. dt. M. fil. q hoc diſputauit qꝺ non: qꝛ nec liberare a rõnibus reddẽdis ſed ꝓhibere ne fiat inuẽtariũ põt ſi expedit pupillo. vt. l. ſi. ar. tut.
2 ẜm eum. Dy dicit aliter vt no. per Dy. in. l. nemo põt. ¶ † Itẽ no. qꝺ ꝓlati nõ tenent̃ facere inuẽtariũ niſi ſint ſuſpecti. xxviij.
3 di. de ſiracuſane. ꝑ archi. ¶ † Item not. tu. vel cu. ſeptem debere facere. ſ. pſonas curare: res cuſtodire: eum in iudicio ſine vlla cunctatione defendere: iurare: vtilitates gerere: inuentarium facere, cũ decreto adminiſtrationem ſuſcipere, ⁊ ſatiſdare ſi nõ eſt datus in teſtamẽto vel cũ inqſitiõe alias nõ ſatiſdat. Mar. fil.

Quod autem. ¶ No. ar. ꝙ ſi mandat̃ poteſtati ꝙ recipiat omnes accuſationes ſub certa pena debet intelligi hoc mõ accuſatio ſi ſit bene inſtituta. ſi ẽm eſſet foꝛmata contra ius talis accuſatio recipi nõ debet vt hic cum ſi.

Additio Baldi

Quod autem. Uerba ſunt ciuiliter intelligenda non in abſurditatis ꝯſequentiã ꝑducenda. h. d. Bal. Ibi receptis: vt. j. de iu. l. vix. Bal.

Cum patronus. ¶ No. tex. ibi pro modo q̃rele ꝙ mod⁹ accuſandi ſeu querelandi ponderandus eſt. Et eſt hic tex. no ⁊ habes glo. iij. q. vj. c. hoc quippe. vbi omnino videas: qꝛ accuſatio factum deſiderat vt no. in Spe. de accuſa. §. j. ver. in ſumma. ¶ Deinde no. gl. quod ille qui cõfederat ſe cum inimico dñi ſui dʒ priuari feudo ⁊ priuilegijs omnibus que a dño ſuo dignoſcitur obtinere. nec mirum cum etiam in metallũ dãnari debeat hoc ipſo qꝺ conſpirauit. quod eſt no. Et vide de hoc in ſpec. de dona. §. j. v. qs ſi aliquis baro. Item qui dicant̃ eſſe ꝑtiales ſeu de parte alicuius. Uide in ſpe. de treug. ⁊ pa. ver. ſed pone. ⁊ adde qꝺ miles cõſpiratoꝛ eſt degradandus vt no. in. l. j. in ſi. de obſequijs.

Additio Baldi.

Cum patronus. Ibi pro mõ querele argumentum ꝙ iudex non põt punire de qualitate nõ deducta in libello. Bal. Ibi aut vlteri⁹. ſic. j. de i ius voc. l. ſi. In gl. hoc. oĩo, vide qꝺ no. ĩ ſpec. de treng. ⁊ pa. verſic. ſed pone. A. ⁊ B. ⁊ v ſeq. vbi oĩno vide vbi etiaʒ ponit quid ſignificẽt illa verba. promitto non offendere te ⁊ illos qui ſunt de ꝑte tua. nã continet oẽs qui ꝓ te acceperũt arma ꝯ eum: ⁊ eſt ſingulare. De queſtione huius gl. vide plene in ſpecu. de dona. §. j. ver. quid ſi aliquis baro. Bal.

Cura carnis. ¶ No. pretium in victualibus eẽ taxandum. ⁊ vide. C. de epiſ. audiẽ. l. j. Cy. ⁊ non valet ſtatutũ artificũ in ꝯriũ de monopo. l. j.

1 ☞ Rectoꝛ prouincie debet ſubditos in pace cuſtodire.
2 Rectoꝛ prouincie, an debeat inimicos ad pacẽ cogere.
3 Officialis vidẽs aliquos rixari ⁊ ſe nõ immiſcens officio priuãdus venit.

1 **Quies.** No. ꝙ regẽs prouinciã vel ciuitatẽ dʒ ſubditos conſeruare in pace ⁊ debet rumoꝛes impedire ⁊ ſubditos ad quietẽ viuendum nõ ſolũ hoꝛtari ſed cogere: nam plerũqʒ ſtatus public⁹ ex priuato turbat̃: vt. j. de capti. l. ſi
2 qs ingenuã. §. in ciuilib⁹. † Nũquid ergo inimicos dʒ cogere ad
a pacem[a]. Rñ. offenſus ſuadendus eſt non cogendus vt remittat iniuriã. nam equitatis rõ nõ patitur vt qs inuitus parcere iniurianti cogat̃ niſi in foꝛo penitentiali. vt inſti. de iniur. §. ſi. ⁊ hoc poſt factum: ſed añ factũ obuiare debet ne iniuria cõmittat̃ vt. j. de vſufr. l. equiſſimũ. ⁊ hoc adito iudice ⁊ mota ꝯtrouerſia vt not. Guil. C. de ſen. l. ex ꝑlatione. ⁊ abſqʒ libello hoc peti põt per quẽlibet q timet vim inferri in ſua poſſeſſiõe. C. qꝺ cuʒ eo. l. ſi ſeruus. ꝑ Cy. ⁊ ꝑ Iac. de aret. ⁊. C. vti poſ. l. j. ꝑ Cy. in addi. ⁊ in ſpe. de lib. cõcep. §. nunc vidẽdũ. verſ. xxij. ⁊ extra de ꝓb. c. in pñtia. per Inn. ⁊ habes. l. no. j. de officio ꝓcu. ceſa. l. ſi. Et idẽ ſi in ſua libertate alicui fiat impedimẽtũ. j. de ꝯdi. ⁊ demõ. l. qb⁹ dʒ. in pñ. ⁊ adde qꝺ no. Archi. xc. diſ. c. diſcoꝛdãtes. ⁊ i xv. q. vj. nos
3 ſanctoꝛum. ¶ † Et no. ꝙ ſi officialis videt aliquos rixari ⁊ nõ
b interponit ſe qꝺ põt ab officio remoueri[b] ẜm Pet. vt no. Cy. C. de noxa. l. ſi ſeruus. quod tene menti. Bal.

Et diſciplina. Uide hic qꝺ no. inſti. de here. ab inteſtato. §. per contrarium.

Et ſane. In tex. ibi diſpoſitos. i. deputatos. ¶ No. credi relationi officialis deputati ad hoc. ſi aũt non apparet ꝙ ſit deputatus ad ħ non credit̃ ſibi. ⁊ ideo litera cũ miniſterio dicit diſpoſitos. i. deputatos. de hoc no. extra de appel. cũ parati. j. de cuſt. reo. l. diu⁹. extra de ſen. excõ. c. venerabilis. §. ſecus. C. de fal. l. ſi qs decurio ꝑ Cy. lxvj. di. catinenſis. ꝑ Archi. ⁊ in ſpe. de cita. §. ſequitur. ⁊ adde in ſpe. de accu. §. j. vſ. hoc autem. ſiat. vbi omnino videas

Et vrbem. Hic viꝺ qꝺ no. i. l. j. C. de poſthu. ⁊ extra de eta. ⁊ qua. c. cũ bone. ꝑ. In. ¶ Bald.

Additio Baldi.

Cura carnis. Uide ꝑ Cy. C. de epiſ. audien. l. j. ¶ Ibi qs qʒ. vide oĩno in ſpec. de accu. §. i. ver. hoc autem ſcias. Sed cui magis creditur vtrũ tabellioni vel nuncio iuratoꝛ: dic per Cy. C. de fa. l. ſi qs decurio. vide in ſpe. de cita. §. ſequitur. poſt principium ⁊ verſ. ſit quoqʒ ⁊ verſi. ſed nunquid credat̃ argumentum eſt ex hoc tex. ꝙ poteſtas cogat ad faciẽduʒ paceʒ illos ex quoꝛum guerra pendet ſtatus ciuitatis ẜm doct. Bald. Ibi ad referendum nunquid credatur nuncio referenti ꝙ citatus dixit dolo venire. Et videt̃ ꝙ non ad plenũ preiudiciũ: qꝛ factũ ſuũ referre dʒ non alienũ. de hoc not. in. c. venerabilibus. de ſen. excõ. lib. vj. vide Archi. lxvj. d. catinenſis. ⁊ facit de cuſt. reo. diuus. in verſ. pro exploratio. facien. Ibi ⁊ ſi quẽ releget. Sed pone ꝙ epiſcopus dat alicui bãnũ qꝺ facere poteſt extra de cal. c. j. An iſte erit bannit⁹ de dioceſi. archid. videt̃ ꝙ ſic ſi appellat ⁊ ſuccũbat: nam tunc epiſcopus mandat ſententiam executioni. j. de his q no. infa. furti alias archiepiſcopus non intromittit ſe Sol. dico quod a exequitur verum eſt in foꝛma ipſius ſentẽtie de hoc eſſet extra foꝛmam ſententie cum non ſenſerit epiſcopus de alieno territorio niſi de ſuo. j. de iu. om. iud. l. ſi. nam archiepiſcopus hʒ modificatã ⁊ limitatã iuriſdictionẽ. ⁊ ſi excederet modũ ⁊ metã ſue iuriſditionis eps poſſet agere ꝯ eum iniuriarũ vt no. In. de priuile. quãto. Itẽ vide Inn. extra de cenſi. cũ apl's. vbi dicit ꝙ archieps eſt iudex epi ſed non ſubditoꝛum epi. vñ ſi ſubditi agũt cõtra epiſcopum adeunt archiepm. Si auteʒ eps agat contra ſubditos adit papam ſecundum Inn.

[a] ¶ Ad pacem. vide tu late feli. in ru. de treu. ⁊ pace.

Prefect⁹. Ille qui eſt extra territoꝛium nõ poteſt iudicare ſed delegare ⁊ precipere iudicare. h. d. Et hoc v̾um poſtꝙ̃ hʒ iuriſdictionẽ efficacẽ nõ ante. j. de officio ꝓcõſulis. l. obſeruare. §. ſi. ¶ Et no. attendi locũ vbi actus ſit non vbi mãdatur fieri. facit. j. de fideiuſ. l. ſi. vt ꝓponit. Et vide extra de leg. ⁊c. nouit. Additio Baldi.

Prefectus. Exiſtẽs extra territoꝛium ꝑ ſe iudicare non põt ſed põt cauſam delegare. h. d. ⁊ ſic poteſt quis per alium qꝺ non poteſt per ſe. ſimile no. extra de. c. rapto. c. in archiepiſcopatu. Et eſt ratio qꝛ cum per aliuʒ facit ceſſat ratio ꝓhibitionis. vide ad hanc. l. Inn. de de offi. le. ꝙ tranſlationẽ. ⁊. c. nouit. viꝺ in ſpe de reſcrip. preſen. §. ratiõe quoqʒ eius. ver. ſi. ⁊ adde qꝺ no. Cyn. per hanc. l. C. ꝺ epiſco. ⁊ cle. omnes. §. hoc nihilominus.

¶ De officio queſtoris. Rubrica.

1 ☞ Magiſtroꝛũ opiniones vbi ſunt diuerſe ſtãdũ eſt opinioni plurium teſtimonio comꝓbate.
2 Cronicis approbatis ſtandum eſt.
3 Quod ſapientes communiter credunt imitari debemus.

Origo. In text. ibi ſuffragio. ar. qꝺ reges quedam debeant facere de cõſenſu populi ſʒ iſtud eſt de cõgruo nõ ꝺ neceſſario cum legatus poſſit facere ſtatuta abſqʒ cõſenſu populi ergo multomagis princeps vt
1 in. c. ſi. de offi. leg. per Inn. ¶ † Item in v. ⁊ ſane n o. ꝙ vbi ſunt diuerſe opi. magiſtroꝛũ debet ſtari illi opiñ.
2 que plurimoꝛũ teſtimonio cõꝓbatur. ¶ † Et ſic not. arg. ꝙ
c ſtandũ eſt cronicis[c] approbatis. Item no. hic quedam ſciri per opiniones q̃ proprio ſenſu ſcire nõ poſſumus. extra de iura. ca.
2 in cauſa. per Inn. ¶ † Ultimo no. qꝺ qs tenet̃ credere iſtud ꝙ Communiter credunt ⁊ tradunt ſapientes.

Additio Baldi.

[b] ¶ Remoueri. adde eũdẽ bal. in. l. null⁹. C. de ſumma. triñ. ⁊ fide catholica.

[c] ¶ Cronicis. an ⁊ quãtuʒ credatur vide feli. in. c. ij. ad ſi. vlti. colũ de reſcrip.

¶ De officio pretoris. Rubrica.

Apud. Hoc vide. j. de arbitris. l. qui etiã. cum ſimilibus.

1 ☞ Dignitatem an aliquis petere poſſit.
2 Erroꝛ ſuperioꝛis an noceat dignitati collate.
3 Erroꝛ communis pro veritate habendus eſt.
4 Equitas fauet publicis actis.
5 Populus romanus an ſeruo alieno libertatẽ donare poſſit.
6 Adminiſtrationem tempoꝛalẽ an liceat poſtulare.
7 Inferioꝛ a principe non diſpenſat cõtra canonẽ prohibitoꝛiũ.
8 Dipenſatio requirit verboꝛum expreſſionem.
9 Geſta a minus legitime electo an valeant.
10 An quis poſſit querere quaſi poſſeſſionẽ iuriſdictionis etiã cũ

dolo ⁊ malafide.
11 Fama ⁊ communis opinio dat vim officio.
12 Electio, confirmatio, collatio ⁊ prouiſio, quid ſint.
13 Imperatoꝛ, an poſſit renunciare iperiū in manibus electoꝛum.
14 Papa, an poſſit renunciare in ꝓpꝛiis manibus.

Barbarius philippꝰ. Supioꝛis authoꝛitas: cõis erroꝛ ⁊ plurimoꝛū vtilitas: faciūt valere ꝓceſſus, ſnĩas ⁊ ſtatuta facta ab eo q ex ſeruitute errante ſupioꝛe aſſumptꝰ eſt ad pꝛelaturā. h.d. vel ſic. Publica vtilitas ⁊ cõis erroꝛ faciūt valere acta ab alias minus iuſto pꝛetoꝛe. h.d. ſꝫ Ja.bu. vel ſic. Uitiū latens nõ infringit ea que publica authoꝛitate fiūt ab oꝛdinario putatiuo. Uel ſic. Uitiū pſone nõ vitiat geſta authoꝛitate publica. vl' ſic. Habēs ti. iuriſdictiõis licet inualidū põt vti iuriſdictione ꝓpter cõeʒ erroꝛē vel ſic. ¶ Pꝛopter publicā vtilitatē ⁊ cõem erroꝛē inducit diſpenſatione legalis in actibꝰ alias inualidis in qbꝰ ⁊ hõ ſi ſciret ꝓpter dictas cauſas teneret diſpenſare. h.d. ⁊ facit. ſ. de pactis. l. tale pactū. §. fi. in glo. ⁊ nõ erat hic erroꝛ in iure naturali ſed in iure conſti. vt no. extra de elec. qd ſicut. p Inn. Iſti caſus ſunt varij ꝓpter varias lecturas. ⁊ ſm gloſ. diuidere potes. l. in tres partes. Nā ĩ pꝛima pte ponit thema ex quo eliciunt tres qõnes. In ſcd'a pte ſoluunt ille qõnes p oꝛdinē lꝫ pꝛima ⁊ tertia non ſoluant clare. In tertia ponit q̄dā cõparatio oē autem comparatiuū tenet rõnē ſui poſitiui. Secunda pars pꝛincipalis incipit ibi ſed nihil. Tertia ibi. quod ius. Itē ſecūda ſubdiuiditur in tres. nam pꝛimo querit de vera pꝛetura ⁊ eſſentia dignitatis. In ſcd'a querit de eius exercitio. In tertia querit de libertate. ⁊ ſoluit ſm gl. pꝛima queſtio qd fuit pꝛetoꝛ. ⁊ ſoluit. ſecūda queſtio ꝙ valerēt actꝰ exerciti. ⁊ ſoluitur tacite. tertia queſtio qd fuit liber ſecūdū gl. itaqꝫ barbariꝰ aſſecutꝰ eſt verā

¶ Not. ꝙ pꝛīcipibꝰ. vendūt officia ſecularia: ⁊ maxime pro dño nr̃o rege Francorum.

pꝛeturam cū exercitio ⁊ libertate. Et ratio quare eſt verus pꝛetoꝛ eſt qꝛ populꝰ romanꝰ poteſt ſeruo cõferre verā pꝛeturam ⁊ id Pomp. dicit ſeruitutem nihil obfuiſſe. Et ratio quare geſta valuerunt eſt, qꝛ de equitate fuit verꝰ pꝛetoꝛ, ⁊ qꝛ equū eſt acta valere ꝓpter publicam vtilitatē ⁊ cõem erroꝛē: ⁊ hoc eſt verū tā in iudicando q̄ in ſtatuendo ⁊ tam in geſtis ad petitionē partis q̄ ex mero officio ergo concludit quod pꝛ̃tura fuit functus ⁊ quoad ſe ⁊ quoad alios non ſolū de facto ſꝫ d' iure, ſed ratio quare eſt liber eſt ficta volūtas populi. nam. l. fingit quod ppl's pꝛopter publicā vtilitatem feciſſet eum liberū ſi ſciuiſſet: ergo nūc dicamus eum factū ſimiliter liberū ꝓpter publi. vtilitatem vt geſta valeant ⁊ intelligātur facta a congruo ⁊ non ab incongruo p̄toꝛe. ⁊ ille eſt ſenſus huiꝰ legis ſm hanc gl. ⁊ dictum in populo extēdit ad pꝛincipē pari vel maioꝛi ratione, qꝛ facilius
1 pꝛeſumit volūtas vniꝰ pſone q̄ innumerabilis ppl'i. ¶ † Col-
2 lige notabilia. pꝛimo qd qs põt petere dignitatē. ¶ † Scd'o ꝙ
3 erroꝛ ſupioꝛis non officit dignitati collate. ¶ † Tertio ꝙ erroꝛ cõis habetur p veritate. ſicut veritas facit ius ſic ⁊ erroꝛ com-
4 munis. ¶ † Quarto ꝙ lex, ⁊ eq̃tas fauet publicis actis, ⁊ ꝙ benignitas p̄fert rigoꝛi. ⁊ ꝙ bñ actū ex ſupueniēti caſu non retractat. ꝯtoꝛ. ſ. de acq. he. l. q̃ties. ¶ Quinto ꝙ id ꝙ p̄ſumeret factū a ſciēte fingit ab ignoꝛāte ꝯceſſum. ¶ Sexto ꝙ facilius cõ-

¶ Epatū. videtu Feli. in. c. j. d' ſimo. poſt prin. vſ. in quantū. d. abbas hic tractat.

5 ſentit vnꝰ q̄ multitudo. ¶ † Septimo ꝙ ppl's romanꝰ ⁊ ĩperatoꝛ ſeruo alieno libertatē donare pñt. ¶ Octauo qd qui ſeruo dat dignitatē videt tacite pꝛiꝰ eum habilitare ad ipam. facit. ſ. de re iu. qdā conſulebant. ¶ Ultimo not. illud gñale ꝙ ex falſa credulitate vel opi. agit confirmat. eꝫ no. ſ. de pac. l. ſi cum te. §. ſi debitoꝛē. aꝛ's eſt l. ⁊ illa notabilia vadūt ad intellectū gloſſatoris q an ſit verꝰ patebit inferiꝰ. ¶ Opponit p oꝛdinē. ⁊ vr̃ qd qs nõ poſſit petere dignitatē vt. C. de epi. ⁊ cle. l. ſi quemq̄. ſol.
6 ibi loquit in dignitate ſpũali. hic in tpali. ¶ Scd'o opp. ⁊ vr̃ ꝙ ēt tpaleʒ nõ liceat adminiſtrationē poſtulare: qm̃ incidit in. l. iul. de ambitu. q̄ impedit ꝓmouendū. vt. ſ. ad. l. iu. de ambitu. l. j. Rñdēt qdā ꝙ fieri nõ dʒ: factū tñ tꝫ donec p ſupioꝛē toleratur in officio. ⁊ ſic ſimoniaca ꝓmotio in tpalibꝰ ē aliq̃ q̄diu ſupioꝛ eā non reſcindit vt. ſ. de decre. ab oꝛd. fa. l. ambitioſa. nā multa non debēt fieri tñ q̄ facta tenēt. ſ. qñ app. ſit. l. j. §. biduū. Oīa em̃ tolerant ꝓpter offm̃ ꝙ adminiſtrat vt no. Inn. ex de accu. c. qualiter ⁊ qñ. in glo. magna. vſ. ſed non idē dicimꝰ in his q̄ ratione officij ⁊c. ⁊ hoc ꝓbat ex ꝯiūctione duarū legū. ſ. de ſta. ho. q fuerere. ⁊ de do. l. poſt ꝯtū. Itē ꝓbat: qꝛ lꝫ teſtis ſit p ſnĩaʒ infamādꝰ: tñ interĩ fungit teſtificādi offõ. de infa. l. furti. §. j. p Guil. niſi retro fingat. vt ibi no. in gl. oꝛd. Sed Guil. dicit vtrobiqꝫ valere. ⁊ dic vt ibi. ⁊ idem videt etiā in ſpũalibus ꝙ valeant geſta p ꝓmotū ad bñficiū ⁊ dignitatē ſimoniace dūt tñ hoc ſit occultū. i. in mēte ipſiꝰ vel etiā aliquoꝛū alioꝝ ⁊ non declaratū p veritatem ⁊ ꝓbationem. Illud etiā dicit occultum quod debita inq̃ſitiõe facta ad notitiam nõ eſt deductū vt no. in. c. ſi electio. de elec. in nouella li. vj. ⁊ hoc ne hoīes decipiant publica authoritate. ar. C. de his q veni. eta. l. j. Et hoc verū in his q̄ ille ſimoniacꝰ gerit tempoꝛaliter vt hic ſecꝰ ſi ſpũaliter. nā nemo dat qd

nõ hʒ. in ſpũalibꝰ em̃ potiꝰ veritas quā opinio ponderat. j. q. j. Dalbertū. ⁊ no. p Inn. c. ſpoliatoꝛū. c. oliʒ. el. iij. ⁊ extra eccliā nõ ē reperire iuriſdictionē ſpũalē vt no. in. c. ſi a ſubdelegato. de offi. deleg. lib. vj. in nouella. ⁊ facit. c. j. de offi. vica. in vltima gl. li. vj. ſed in tpalibꝰ valēt oīa que faciūt adminiſtrando tpaliter q̄diu ab ecclia tolerent. imo ꝯ tpalia exigētes nõ p̄t excipi qd fuerint ꝓmoti p ſimoniā qꝛ ĩ arbitrio ſupioꝛis eſt tolerare eos. vñ inferioꝛ d' iure ſupioꝛis nõ põt opponere: vt no p Inn. extra de ſimonia. c. p tuas. in p̄n gl. incipit q̄cūqꝫ eniʒ Et p̄dicta vſa ſunt niſi ſit ſimoniacꝰ in oꝛdine qꝛ tūc etiā tpali admiſtratione ſuſpēſus eſt ipſo iure ſm Inn. in. d. c. p tuas in gl. magna. debitoꝛes tñ ei ſoluētes liberant ꝓpter iuſtū erroꝛē ĩ fauoꝛē liberatiõis. arg. d' ſo. l. cū qs. §. j. d' ꝯdi. inde. l. ſi nõ ſoꝛtē. §. q filio. ⁊. l. eiꝰ q ĩ ꝓuincia. ſ. ſi cer. pe. pꝛeſertim ſi ſoluat ſibi ex ꝯctu celebrato cū ipſo. ar. d' ꝯdic. inde. l. ſi vꝛbana. Sꝫ alienationes facte ab eo non valēt: qꝛ eſſet admodū intruſus. xij. q. ij. c. alienatiões. ⁊ cū legitimā admĩſtrationē nõ habeāt nihil alienare põt. ſ. de ſolutionibꝰ. l. filie. Itē iudiciū ſecū factū non valet: qꝛ q non põt alienare ꝓpter defectū pſone vl' ꝓpter ſuſpēſionē aliquā ille nõ poteſt agere. vt. l. ait p̄toꝛ. ſ. de iur. delib. ſed ſi rõne rei qs ꝓhibet alienare nõ ꝓhibet agere. l. j. C. de bo. ma. ¶ Sꝫ videt ꝙ etiaʒ debitoꝛes ſoluētes ei q nõ habuit canonicū ingreſſum ſed furtiuuʒ nõ liberent. vt no. Inn. de elec. nihil. eſt niſi ſoluāt ei ex ſuo cõtractu celebrato noīe ſuo vel ſimpliciter. de cõdi. inde. l. ſi vꝛbana. ſol. Inn. loquit in eo q nullū habuit ingreſſum: qꝛ non erat cõfirmatꝰ. ſecꝰ ſi fuit cõfirmatꝰ. lꝫ ꝓpter latēs vitiū confirmatio eſſet nulla. argu. ſ. de ſol. qui hoīm. §. ſi nullo. ⁊ in. c. j. de Reg. iur. lib. vi. Poꝛro ſi cõfirmatio eſſet aliq̃: tūc virtute ꝯfirmationis cõfirmatꝰ oīa poſſet nõ attēto vitio ĩ cā remota. ſ. in electiõe: qꝛ ſufficit ad ꝓducēdū effectū ꝙ cā ĩmediata ſit valida lꝫ cā remota ſit inualida. ſ. de cõd. ob cau. ob eū. l. iij. §. ſubtiliꝰ. ¶ Sꝫ ꝯclude aut nulla ĩteruenit ꝯfirmatio. ⁊ nihil. vʒ nec ad liberādū nec ad obligādū. aut ĩteruenit ꝯfirmatio ſꝫ ĩualida ꝓpter vitiū latēs tūc valeāt geſta ad liberādum ſꝫ nõ ad obligandū ipſam dignitatē vel offm̃. aut interuenit confirmatio efficax ⁊ tūc oīa valēt qꝛ p̄toꝛ ſolū factū tueri dʒ. vt. l. j. §. idē põponiꝰ. qd fal. tu. au. l. ait p̄toꝛ. § ꝑmittit. ſ. de mino. Et hoc de pꝛia ſo. gl. ¶ Ueniamꝰ nūc ad ſcd'aʒ ſo. ꝯrij. de. l. j. ad. l. iul. de ambi. nā illa intelligit qñ clā petit hic qñ palā. nā ſub tot oculis vitiū ꝯmitti nõ p̄t. ar. C. q teſt. fa. poſſ. l. hac ꝯſultiſſima. ĩ fi. ſꝫ p bꝰ cū petit a p̄ncipe d'ꝫ peti palā. ar. C. de teſt. l. oīm p̄nceps. tñ ambiētē increpare cõſueuit. tñ cõcedit vʒ ꝯceſſio. vt. l. ij. in vl. co. ſ. de origi. iur. ⁊ illa ſo. Io. eſt bona ⁊ appꝛobat p libertū de ſalinis. ſoluit ēt aꝛ'r ꝙ hic loquat ĩ vꝛbe vbi nõ põt ſimonia in tāto cetu ſenatꝰ ⁊ ppl'i cõmitti: ⁊ multominus cū ceſare q eſt ſanctiſſimꝰ ⁊ vir religioſiſſimus. de leg. ij. l. ſi vnū ex familia. §. fi. ĩmo ſi pꝛincipi dat pecunia p officio ſuo. iſta nõ eſt ſimonia qꝛ iſtud nõ eſt ꝓhibitū ĩ officijs ſecularibꝰ iure diuino: ſed iure ciuili cui ceſar non ſubeſt. ergo. ⁊ papa ſua tpalia põt vendere abſqꝫ aliq̃ prauitate. ⁊ vide de hoc Pe. ⁊ Cy. in. l. extra territoꝛiū. ſ. de iu. om. iu. introitꝰ aūt publicus vēdi poſſe ꝯſtat. C. de vecti. l. peñ. cū ſi. Quid aūt ſi papa p pecuniā ꝯferat epatū ᵃ dic vt no. lxiij. diſt. c. agato. ſ. de pac. l. cū p dē. lxxix. di. c. ſi qs pecuniā. ¶ Sꝫ opponit ꝯ Io. ⁊ vr̃ ꝙ qs poſſit petere dignitatē ⁊ ꝓmotionē ſuā vt extra d' elec. c. cū in cūctis. ſo aut dignitas ē ſua aut ſibi debita ex p̄cedēti oꝛdīatiõe, puta qꝛ electꝰ: aut eſt indebita, puta qꝛ inhabilis ⁊ idignꝰ. aut neutro iſtoꝛū modoꝛū. Pꝛio caſu qs poteſt eā petere ⁊ vēdicare. ex d' in. c. ſi. Scd'o caſu p̄t petere vt ꝯfirmet ⁊ ꝙ ſine legitīa inchoatū ē d' bito vt ꝯſummat. ex d' ele. cū liter canonicos. Tertio caſu nõ p̄t petere. C. ſi ſeruꝰ aut liber ad decu. aſpi. l. ij. lib. x. arg. ſ. de poſt. l. j. §. q aduerſꝰ. C. de epi. aud. l. nẽo. el. ij. Q̃rto caſu eſt in ſupioꝛis arbitrio notare petētē, d' ambitu necne ⁊ ſi ſupioꝛ admittit nõ cēſet ipetrās ambitioſus ſꝫ dignꝰ. vt. C. de cri. ſacri. l. inſtar. Sꝫ nõne in. l. nr̃a. petēs erat indignꝰ ⁊ tñ valet ꝯceſſio. Rñ. hic diſpēſat nõ qꝛ barbarius: ſꝫ qꝛ p̄toꝛ ꝓpter publicā vtilitatē ⁊ iuſtiſſimum erroꝛē. arg. ſ. de vſu. l. iuſte. in pꝛinci. ⁊ hec eſt cauſa ⁊ ratio eq̃tatis in. l. nr̃a. Omne em̃ qd in publico vtile eſt id equū eſt. Eq̃tas em̃ nihil aliđ eſt niſi q̄dā pietas q̄ maxīe dʒ eē circa rē publicā. vt. ait authoꝛ ĩ pꝛĩcip. de ſomnio Scipionis ibi dū dicit iuſtitiā cole ⁊ pietateʒ. ⁊c. ¶ Expeditꝰ de pꝛimo notabili ad vlterioꝛa ꝓcedo. Dicit hic qd erroꝛ ꝯferentis dignitatē nõ impedit collationē dignitatis. ꝯ erroꝛ eſt ꝯriꝰ conſenſui ⁊ impedit actū maxime iuriſdictiõalē vt. ſ. de iuriſ. om. iud. l. ſi per eerorē. So. ibi in erroꝛe pꝛiuate perſone hic de erroꝛe publico. i. ppl'i vel publice perſone. hoc eſt ceſaris. actus em̃ qui publica authoꝛitate ĩnit validioꝛ eſſe dʒ ꝓpter publicū fauoꝛē. ¶ Sed contra hoc oppo. quia erroꝛ eodem modo infirmat actū publicū ſicut pꝛiuatum. vt. ſ. de in ius vocan. l. ſed ſi hac. §. patronū. ſ. de excu. tut. l. idem vlpinianus. ſ. di. re indi. l. quidā conſulebāt. a contrario ſenſu. C. ſiui admi. ad bono. poſ. l. bonoꝛū. ſo. in illis. ll. tractat de ꝯmodo p̄uatoꝛū hic de vtilitate vniuerſoꝛū ſalteʒ potentia ⁊ aptitudine. ⁊ ſic nõ ob.

certe

certe in l.q̄dā conſulebant'.tractabat̃ de cōmodo publico ſicut
hic.⁊ ideo quātum ad illā.l.iſta rñſio nō videt̃ bona:ſed rñdeo
ꝙ ibi nihil dr̄ qꝫ reqrat̃ ſcia ſupioris.⁊ ideo illa l.loqtur indiſti
cte.Sꝫ iſta ſo.reprobari vr̃ per gl.or.in.l.ij.C.de diuer.of.li.x.vr̃
dic ꝙ aut error principis cauſat̃ ab errore cōi.⁊ tunc non officit
ꝓmoto ad dignitatē vel officiū vt hic aut ſumit originē ab ob
reptiōe promoti ⁊ tūc nō ꝯfert verā dignitatē.⁊ ſi ꝑnceps ex cer
7 ta ſcia facit tūc diſpēſare vr̃.¶ †No.tñ ꝙ ꝯ canonē ꝓhibitoriū
inferior a ꝑncipe nō diſpēſat.extra de tē.or.c.vl'nō ē̄ ꝯpos.p Jn
no.niſi lex vltra ꝓcedat ꝑmittēdo diſpenſationē.⁊ tūc neceſſe
eſt ꝙ diſpēſet ꝑmiſſa cauſe cognitiōe lꝫ nō in figura iudicij.ar.
ſ.de ꝯfir.tu.l.tutores a patruo.vñ non intelligit̃ ipſo facto di-
ſpēſare,qr ē data a iure certa forma.ar.de v.ob.l.q rome.§.ſta-
nius hermes.Et iō ſi populus vult eligere pupillū in ſuū dſen
ſorē prio faciat ſtatutū qd ee poſſit defenſor.Nā iſtud ſtatutū ē
q̄dā diſpēſatio q̄ expſſe fieri dꝫ poſtea ppl's eligat.al's nō vale-
ret electio pupilli ad tale offm̄ vt no.in.d.l q̄dā conſulebāt.per
8 Bar.†Et ꝙ diſpenſatio reqrat v'borū expſſionē.no.Ho.de fi
lijs pſby.c.veniēs.Et h' tꝫ etiam ibi Jo.an.in nouella.vel dic ꝙ
ppl's ēt tacite diſpenſat qr non hꝫ ꝓcedere i ſuis actib' cognitio
naliter ſeu litigioſe ſicut magſrat'.C.de ado.l.ij.in fi.⁊ hic,⁊ ar.
ſ.de leg.l.de qb' v.nā cū ipſe.⁊ ar.extra de cle.ꝯiug.c.diuerſis
fallacijs.⁊.liiij.diſt.c.ſi ſeru'.nā oīs actus tacite includit ſua eſ
ſentialia ⁊ ordinē ſuū q eſt in ptāte agētis.ſ.de acq.her.l.illud.
¶Et no.ꝙ reformatiōib' factis per ꝯſiliarios ꝯ formā ſtatuti
qr habēt ptātē ſuſpēdēdi:⁊ ſtatuta videt̃ tacite ſuſpenſa:⁊ i eis
ipſo facto diſpēſatū.nā iſtud decretū valet donec reſcidatur.vt
d.l.ambitioſa de decre.ab or.fa.ſed in magiſtratib' qb' eſt data
certa forma ſi pſumit diſpēſatio,qr eēt temerario ⁊ ordine puer
ſo.⁊ ita intelligit̃ opi.Ho.nā electio ppl'i hꝫ vim electionis ⁊ ſta
tuti ſimul.ar.C.de dona.inter vi.⁊ vxor.l.pe.ſꝫ factū magiſtrat'
q tenet̃.leges obſeruare,nō vꝫ iure ſtatuti vbi eſt iuri ꝯtriū.ſ.de
feri.l.j.§.ij.¶Tertio opponit̃ ⁊ vr̃ ꝙ Barbari' nō fuerit ver' p
tor ſed putatiu' vt.ſ.de decur.l.herēni'.nā q ſcdm legem creat'
nō eſt ver' ptor nō eſt ſicut nec ver' decurio q non ē elect' ſcdm
legē q̄ loqt̃ de electiōe decurionū adeo vt etiā ſi ꝑceperit cōmo-
dum officij.tñ offm̄ nō dicat̃ hr̃e vt ibi pꝫ.ſo.ibi ꝑcipit commo
dū officij.i.ſalariū ſine tit.qr nō erat elect'.vt no.ſ.de fal.l.reos,
§.q ſe ſm gl.⁊ de illo itelligit̃ ꝙ incidit in crimē falſi.ſꝫ Bar.di-
cit ꝙ qñcūqꝫ qs aſſumit ⁊ exercet dignitatē quā non pōt hr̃e in
cidit i crimē falſi.ſ.de pub.Jud.l.j.p bar.⁊ facit.C.ad.l.iul.viſcel.
l.j.cum ſi.Sed tu dic ꝙ ibi pceſſerat electio de facto ſed d iure
non erat electus vt.ſ.de ſap.l.ſi cōſtat.ſed hic d iure erat electus
iuris fictiōe.⁊ ſic nō ob.¶Quarto ꝯ hoc op.nā aut tu dicis ꝙ
Barbari' fuit ptor p hāc.l.⁊ hoc vr̃ falſum.nā lꝫ pōp.dixerit ei
nō obfuiſſe ſeruitutē:tñ Ulpian' exponit q̊ad exercitiū:ſꝫ q̊ad
verā dignitatē an obfuerit q̄rit ⁊ nō ſoluit quimo ex q̊ de exer-
citio tm̄ fatet̃ d alijs negare vr̃.ſ.de mi.l.⁊ ſi fine.§ ſꝫ ꝙ pap.aut
dicit eū fuiſſe in vera ptura p rōnē hui'.l.tūc cū rō huius.l.ſit
eqtas ⁊ publica vtilitas ⁊ ille rōnes faueāt actib' Barbarij ſed
nō barbario:ergo acta valēt ſꝫ barbari' nō eſt ptor.⁊ ſic inue-
nit̃ admiſtratio dignitatis vbi non eſt dignitas ſicut inuenitur
admiſtratio tutele abſqꝫ v'a tutela rōne dubij.vt.C.de pe.her.
l.ſi putas.ꝙ eñ eqtas nō faueat pſone barbarij nec eius ſtatuti
appet:qr fugiēdo erat fur ⁊ criminoſ'.C.de ſer.fugi.l.j.⁊ qr obre
pſit ppl'o tacēdo ſuā inhabilitatē.C.ſi ſeru' aut libe.ad.li.aſp.
l.ij.li.x.⁊ qr tacita ꝯditio intelligit̃ ſi eſt capax ⁊ dign'.vt.l.ꝙꝙ.
ſ.d ri.nu.vñ ſuſcepti faſces.i.honores nō pſocinant̃ indigno.C.
de dig.l.iudices.lib.xij.de ſena.l.caſſius.deficiūt eñ oīa.ſ.ſupe-
rioris v'a volūtas:ſuſcipiētis habilitas ⁊ mōi ꝯgruitas:qr ob
repſit.vñ nihil vr̃ in Barbario reperiri niſi colorat' titulus ⁊ co
lorata poſſeſſio eſt q̄ ptor q̊ad alios non q̊ad ſe.Jtē nō intereſt
reipublice ꝙ barbari' ſit ptor ſꝫ ꝙ acta valeāt pp cōem error ē
bñ intereſt reipu.q̄re ꝯcludit̃ ꝙ barbarius nō ſit in v'a ptura ſꝫ
putatiua.⁊ ꝙ ipſe fuit ptor noīe ⁊ admiſtratiōe quoad alios
nō quoad ſe.qr non habuit verā dignitatē.Et hoc tꝫ Jnno.de
ele.c.cū dilectis.in gl.ꝯfirmatio.Et ſi dicat̃:ſi ꝑnceps hoc obtu
liſſet diſpēſaſſet.Rñdeo hoc nego:qr non pſumit̃ ꝙ ꝑnceps ve
lit infringere ius cōe.C.de inof.teſt.l.ſi qñ.in princ.nec preſumi
tur qd velit ꝓmouere odioſos ⁊ multipliciter crimīnoſos.ar.d
leg.ij.l.lucius.§.lucius titius damā.nam barbari' plura delicta
cumulauit.vñ pena dign' eſt.ſ.de re milita.l.non oēs.§.q aſſer-
tioni.Jtē dolus barbarij dedit cām electioni:qr ſimulauit ſe di
gnū ergo electio non valuit de nata.reſti.l.j.Jtē dignitas nō
cadit in ſeruo.Jtē errans non cōſentit.Jtem error in qualitate
ſubſtātiali nō vr̃ eſſe error finalis cauſe.C.de her.inſti.l.ſi pater
Jtē barbari' qr ſeru',non pōt eſſe in poſſeſſione preture ergo
nec in ꝓprietate q̄ iuris eſt.ſ.de verb.ob.l.ſtipulatio illa.§.hoc
quoqꝫ.Jtē vbi non eſt cōſenſus ibi non eſt materia ⁊ ꝯñs nec
forma ⁊ ſic deficiunt pria pricipalia fiēdi ⁊ eſſendi ex qb' oībus
videt̃ ꝙ Barbarius nō fuit in vera pretura.⁊ hoc tenēt Petr.
Guil.⁊ Cy.ad hoc facit l.ij.C.de diuerſis offic.lib.xij.⁊ illa eſt
cōmunior opi.qd barbari' nō fuit ptor.ſ.vere:ſꝫ iuriſfictione.ſ.
quoad ordinata p ipm.Sꝫ Ja.but.tꝫ gl.ꝙ barbari' fuerit ver'
pretor.⁊ hoc ſic ꝓbat̃.Si barbari' non eſſet ptor acta facta ab
ipo vt a ptore nō valerēt.qr q facit aliqd tanꝙ talis dꝫ eē talis
qr nomē opi ſuo effectū ſuū ponit noīa eñ qualitatū deſignāt
opationē ⁊ effectū ſubiecti.vt.l.ſi.ſ.d inſti.cū ſi.Jtem ſi nō erat
ptor:ergo falſo noīe vſus eſt.ſ.de fal.l.reos.§.q ſe.ergo geſta nō
valēt.ar.C.de fal.ex initio.ꝯñs eſt falſuꝫ.ergo ⁊ añcedēs.Jtē ſi
qs dicat valere geſta circūſcripta pretura ſupponet effectū añ
cām vel ſine cā forme qd eſt īpoſſibile qr cā ſemp dꝫ precedere.
nā cā dr̄ ſubſtantia ſicut qñqꝫ materia dr̄ ſubſtātia ⁊ forma.⁊ qſi
que dr̄ ſubſtātia ⁊ ſine ſubſtātia nihil eē pōt.vt.ſ.de ꝯhē.emp.l.
pacta cōnē.⁊ qd no.ſ.de pac.l.iuriſgē.§.qd fere.Jtē ſi barbari'
ſciebat ſe nō eē ptorē nō potuit facere ſtatuta maxime penalia
qr ille q ſcit ꝙ nullā hꝫ iuriſdictionē nullā penā pōt imponere:
vt not.Jnn.de offi.dele.⁊ cōſuluit.Jtē vera iuriſdictio cōfertur
ſeruo q p libero hr̃.C.de ſen.⁊ interlo.om.iudi.l.ij.qd ꝓbo.Nā
ibi loquit̃ in iuriſdictione delegata.⁊ dr̄ ibi valēt geſta.ſed hoc
nō potuit ibi eſſe pp publicā vtilitatem:qr delegatio ibi erat ad
vnā cām vel ad vnū articulū.Jtē nec pōt eſſe,qr ſit i poſſeſſiōe
iuriſdictiōis:qr ſeru' nihil pt poſſidere.Jtē qr delegat' alieno
noīe vtit̃ iuriſdictiōe ergo nō poſſidet.ibi ergo nō pōt valere iu
diciū niſi qr vera ſuppetit iuriſdictio ergo ſeruo cōfert̃ v'a iuriſ
dictio:maxīe ordinaria cū ſit fauorabilior quā legata ſꝫ delega-
ta cōfert̃.vt.d.l.ij.ergo multo magis ꝯfert̃ iuriſdictio ordinaria.
Jtē ppl's habebat ꝯſenſuꝫ in cōferēdo.Jtē i eū cōferendo.⁊ ſic
informiter ⁊ formiter cōſenſit:ſed errauit in qualitate.at error
q̄litatis nō infringit ſubſtātiā v'itatis.de condi.⁊ dem̄.l.demō
ſtratio falſa.Et ad hoc pt rñderi ꝙ iuriſdictio delegata non eſt
aliō niſi q̊ddā exercitiū qd ſeruo cōpetit:qr cū ſit miſter ⁊ exer-
citor iuriſdictiōis aliene pſona ordiarō q delegauit iſpecta re-
pñtata valere dꝫ qd agit̃.ar.ſ.de do.inter vi.⁊ vxor.l.mulier.al's
incipit,Sulpitius marcell'.ſꝫ iuriſdi.ordīaria dꝫ,eſſe radicata.
ſꝫ in ſeruo non pōt radicari ⁊ iō aliud in iuriſdictiōe ordinaria
aliud in delegata:qr iuriſdictio delegata nō requirit tā magnū
iuris miniſteriū ſicut requirit iuriſdi.ordinaria.quid dicem'?
Rñ.vr̃ dicendū ſuſtinēdo gl.ꝙ aut querit̃ verū barbari' habe-
bat pturā radicatā ⁊ īcōmutabilē.⁊ dico ꝙ nō aut vtrum hēbat
verā pturā reuocabilē tñ tanꝙ collatā indigne.⁊ vr̃ ꝙ eā ſortit'
eſt quādiu latuit vitiū ⁊ defectus.⁊ iō valēt geſta tāꝙ a v'o pre
tore lꝫ min' digno ⁊ cui ptura p ſuperiorē eſſet iterdicēda ⁊ idē
dico in oīb' dignitatib':qr eſt annexa iuriſdictio ſiue ſint ſcl'a-
res vt hic:ſiue ſint eccl'iaſtici.hoc ſentit Jnn.extra d reſcri.c.ſcſ
ſcitat'.cōſidera eñ ꝙ ita eſt in iuriſdictiōe ſicut in dñio.vt arg.
q furere.ſ.de ſta.ho.Sꝫ dñium retinet indign' donec ſupior ſi
bi auferat ⁊ nemo ali' de indignitate pōt excipe.ſ.fa.erciſ.l.is
ꝯñr.§.i.Et hec clauſula ſi eſt dign' nō facit cōditionē vt nota-
re vr̃ Jn.in.c.vl.de pſum.nā ſi faceret cōdōnē haberet̃ loco cāe
finalis.ſ.de ver.ob.l.a titio.¶Sꝫ hic q̄rit nūqd ſua iuriſdictio
poſſit elidi p exceptionē ꝙ min' canonicū ingreſſum habuit ⁊
Jnno.in.d.c.ſciſcitat' vr̃ dicere ꝙ ſic.ſed dicit alibi ꝙ ordina-
rio exiſtēti in quaſi poſſeſſione iuriſdictiōis ſupiore ſciēte ⁊ pa-
tiēte nihil pñt opponere ſubditi nec exquirere ab eo titulū ſue
poſſeſſiōis qr nō ꝑtinet ad ſubditū vētilare fctm̄ ſupioris poſt
ꝙ ſupior cōfirmauit.vt no.Jnn.extra de ele.c.tranſmiſſam.ſed
vere dici pōt qd in exceptiōe ſeruitutis ſit ſpāle:qr iuriſdictio
eqparat̃ dñio vt.l.q furere.ſ.de ſta.ho.ergo vera acq̄ſitio.i.per
petua nō cadit i ſeruū.Quis aūt d exceptiōe ſeruitatis cogno-
9 ſcet:dic vt.d.l.q̄dā cōſulebāt p bart.¶ †Quīto opponit̃ ⁊ vr̃
ꝙ nō valeāt geſta a min' legitime electo.vt.d.l.actuarios.C.de
nūe.⁊ actua.li.xij.⁊ ibi no.ergo nō valēt geſta barbarij.So.bar
bari' fuit rite aſſumpt' lꝫ nō recte:ſꝫ i.l.ꝯria.nō fuit rite elect'
qr p nō habētes poteſtatē ⁊ qr nō ſeruata forma a ſupiore pſi-
xa.⁊ ſic nō ob.qr rite factū non vꝫ ipſo iure ſed rite factū lꝫ non
recte per eū qui hꝫ ptātē valet licet debeat caſſari ſi debito mo-
do caſſatio petitur.quid enim ſi non patitur caſſari:videt̃ bene
factū quinimo ex nullo interdū ſequit̃ aliquid.de ele.qr pro-
pter per Jnn.tamē illud dictū non eſt ſimpliciter verū:vt not.
in.c.is cui.de elec.li.vj.in nouella.¶Sexto contra hoc opponi
tur.quō eñ poteſt dici rite factū cū fuerit defectus cauſe fina-
lis.vt.C.de here.inſti.l.cum ꝓponas.Rñ.hoc nō eſt verū nam
finis dicit̃ ad id ad qd intellect' ordinat̃ principaliter propter
ſeipm vt ſtudeo vt ſiā bonus.nā ratio finalis ſtudij mei eſt bo-
nū fieri:ſed barbarius non fuit ꝓmotus ꝓpter ſeipm ſed pro-
pter bonū publicū quod repreſentat̃ in magiſtratib'.vt.l.j.§.pu
blicū.ff.de iuſt.⁊ iur.⁊ illa cā finalis fuit vera.Jtem barbarius
optime geſſit officium.¶Notādum eſt qd propter bene agere
non iuſtificat̃ intruſus:qr nec barbarius iuſtificatur omnino in
ſemetipſo dato qd non eſſet ꝓprie intruſus,qd eſt not.¶Sed
hic queritur an acta barbarij valeant,qr non fuit obiectum an
erat i poſſeſſione an in mera vi electiōis.⁊ certe tria requirunt̃
ſcꝫ electio,acceptio,⁊ igreſſus officij.ſ.de cōdi.⁊ demō.l.publi'.

a ℭ Cōis. vi ỏ oīno fel. in.c.ad p-bandū. circa ſi.j.co.ꝛ ſeq.ỏ re.iu ibi nōnulli ad hui⁹. l. materiā ꝛlimitationem.

b ℭ Nulla. vide fel.in.c. j.de ſi.iſtr. poſt me.ii ij.col.

c ℭ Manifeſt⁹. addỏ. d.alex. de imol.in.l.l. iul. j. ad.l. iul.repetū. ꝛ bar.incō ſi. exiſtēs ⁊c.ꝛ eūdē bal.in tra. tabel.xiij. ꝛ.xxiij. q̄ſtio. ꝛ car. in.c.ppendim⁹. xxxix. qōne. ỏ ſentē.excōi.ꝛ ī cl.j. q.ix.ỏex.ꝛ Fed.de ſenis ī cōſi. lxxi.

d ℭ Secrete. Not.p dn̄is venerabilis p-lamenti tholoſe q quoddam arreſtū p-tulerūt de quodā magno domino ſecrete in camera conſilij ne nimis diuulgaret ī populum.

quo facto etiā anteꝙ aliqd gerat eſt in poſſeſſiōe.j.de off.prefe.
Aug.l.j.ante vero nihil gerere pōt niſi cāīr.j.de ſer.expor.l. pri
dem.in gl.vel dic ꝙ cū iuriſdictio ſemꝑ ỏbeat ꝓcedere iuriſdi-
ctiōis exercitiū ꝙ in iuriſdictione exercēda attēdit̄ ſupioris col
latio ſi ꝓcedēs q̄ſi poſſeſſio iuriſdictiōis collate. nā qdā ſiūt ēt
anꝙ in ꝓuinciā qs aduenerit.ꝛ ſic anꝙ ſit in territorio ſeu in
q̄ſi poſſeſſione.de officio ꝓcōſulis.l.obſeruare.§.ſi.Et q̄ſi poſſeſ
ſiōe tū ꝓbata ſcīa ſupioris ex fama publica p̄ſumit̄ collatio di-
gnitatis:vt no.C.de ſi.inſtru.l.ſi ſolēnib⁹.nā ſupior q ſcit man
dare vr̄ ſicut not.in ſili extra de reſcrip.c.ex parte decani. p Jn
no.hoc nō placet ſed tene qỏ prius dixi. Jtē ꝛ aliỏ addỏ ꝙ p ꝯ
firmato p̄ſumit̄ ꝙ ꝓceſſerit canonica electio vt j.c.cū olim.ỏ do
lo ꝛ ꝯtu.p Jnn.Jtē adde ꝙ ratione illegitimarū ꝑſonarum vel
illegitimi iudicis:dum tū in facti cā ſit ver⁹ iudex ꝛ vera ꝑſona
nō reuocant̄ geſta.niſi poſtꝙ de inhabilitate eſt exceptū.vt di-
cit Jnn.de offi.dele.cum prudētiā. Jtē adde ꝛ dic ꝙ oē decre-
tum ꝛ oē mādatū qỏ executionē meret̄ iuſtū dici pōt de iuſtitia
rigoris.ſ.donec infringat̄ ꝛ elidat̄ remedijs opportunis. de iu.
l.ſi pretor.Et iỏ promiſio ſeu electio vel promotio barbarij. non
eſt ꝓprie ỏr electio:qꝛ non expectat nec exigit cōfirmationē pl⁹
ſe.qꝛ executionē iuris ꝛ facti habuit dꝫ dici fuiſſe iuſta. tū tex.
nr̄ dicit ꝙ hoc eſt de iuſtitia eq̄tatis non iuſtitia rigoris. ℭ Se
ptimo ꝯ hoc opponit̄ ꝛ vr̄ ꝙ acta corā barbario teneāt ỏ iuſti-
tia rigoris:qꝛ cū nihil fuerit obiectū ꝯ iuriſdictionē.ergo mero
iure tenēt ꝓceſſus.C.de excep.l.ſi.qꝛ omiſſio exceptionis decli-
natorie perſonā iudicis legitimat.ſo.illud eſt verū qñ exceptio
omittitur ꝑ negligētiā.ſed hic non fuit negligētia: ſꝫ ignorātia
vł error.Preterea lex nr̄a loq̄t̄ non ſolum in ꝓceſſibus ſꝫ ēt in
ſtatutis in qb⁹ nulla ꝓrogatio interuenit.vñ lex nr̄a nō fundat̄
in excep.omiſſa.ſed in creatione officij. qꝛ hec lex iuſtificat non
ex perſona ſed ex cā.ſ.publice vtilitatis.Et adde ꝙ ille q ſine cā
declinat iuriſdictionē pōt puniri de ꝯtēptu.ij.q.iij. c.metropo-
litanum.ī gl.ꝛ Jnn.dicit ꝙ pōt ver⁹ cōtumax reputari,qꝛ nō vi
det̄ ſteiſſe declinās ſuā iuriſdictionē.ſm Jnn.ꝛ ideo barbari⁹
potuiſſet punire friuole declinantes ſuā iuriſdictionē:puta qa
opponebat̄ alia exceptio ꝙ ſeruitutis vel obiecerūt de ſeruitu-
te.ꝛ non probauerunt,qỏ no.ℭ Octauo opponit̄.nam reprobato barbario.ergo ꝛ facta ſua debēt reprobari.extra de her.c.fra
ternitatis.ſol.ibi nihil fuit factum legitime hic ſic.vñ ex ſuper-
uenienti caſu nō tractat̄.j.de mino.l.in integrū.ꝛ in.c.quāuis.ỏ
reſcrip.li.vj.ℭ Nono opponit̄.nā ppl̄s errauit in facti cā.vñ nō
valet qcq̄d ex eo errore ſecutū eſt.vt.l.tutor ſi petitus.j. ỏ tu.ꝛ
cu.da.ab his ſo.hic fuit error cōis[a] q facit ius.i.facit habilitatē
perſone.C.de teſta.l.j.ꝛ ſic habilitas ꝑſone ỏr ius.j.de ꝓba.l.ab
ea parte.ſed an de iſto errore cōi dꝫ probari:ꝛ vr̄ ꝙ ſic.vt. l. que-
ſitū.j.qñ actio de pecu.eſt annalis.ꝛ inſti.ỏ teſta.§.ſꝫ cū aliqs.ꝛ
ꝓbabit̄ ꝑ publicā famā.j.ad mace.l.iiij. ſed certe eoipſo ꝙ pro
p̄tore publice habeat̄ ſatis ꝯſtat de errore cōi. ℭ Decimo op-
poni.qꝛ oīa caſſant̄ q̄ ſiunt a nō iuſte electo.C.de ſa.ſan.eccl.l.ỏ
cernim⁹.Sol.ibi nullo mō fuit electus ſed intruſus a ſemetipo.
xxiij. q.j.c.didicim⁹.ℭ Undecimo op.ad idē ỏ notatis i.l.infur.
ꝙ ex cōuētione.§.j.ꝯ.de iureiu.ſol.ibi erat offiū authoritate pu
blicū.ſꝫ vtilitate ꝓuatū hic omno publicū.vñ hic verſat̄ vtilitas
publica ibi nō.ꝛ ſic nō ob.de hoc p Dy.in.c.j. de reg. in. l.viij.q.
lib.vi.Sꝫ an lex nr̄a hꝫ locū i iuriſdictiōe in rē ſuā vt i comitatu
ꝛ baronia ſi princeps ꝯtuliſſet eā barbario. Rn̄. hec qỏ pēdet
ex hoc an barbari⁹ ſit liber:qꝛ ſeru⁹ ñ pōt hr̄e dn̄ium. circūſcri-
pta aūt ſeruitute,hec lex hꝫ locū in iuriſdictiōe in rē ſuā donec
remoueat̄ ꝑ ſupiorē tenēdo opi.gl.ꝙ barbari⁹ habuit verā pre
turā.ſecus eēt tenēdo ꝯtrariā opi.qꝛ qỏ non acq̄rit̄ recipiēti re-
manet penes dantē.j.de acqui.poſ.ſi qs vi.§.differētia. ideo cō
moda talis iuriſdictionis ꝛ introitus non ꝑtinerēt ad eū ſꝫ ad
dn̄ꝫ.ℭ Ex p̄dictis arguit̄ ad aliā q̄ſtionē.ſtatuto florētie caue
tur ꝙ nullus poſſit eligi in poteſtatē florētie niſi ſit guelphus
ver⁹.ꝛ de domo guelpha.Et ſi ſecus ſiat electio non valeat ipo
iure.modo electionarij elegerūt quēdā gibellinū qui per errorē
ppl̄i fuit recept⁹ et geſſit offiū.tādē ille petit ſalariū obijcit̄ ei
ꝙ nō fuit ver⁹ ꝑtās ergo ſalariū hr̄e nō dꝫ:qꝛ ī ꝑceptiōe ſalarij
ꝟitas dꝫ attēdi.j.ad muni.l. titio cū eēt. Ecōtra ipe ỏt ꝙ fuit
ver⁹ poteſtas.ꝛ ita habit⁹ ꝛ reputatus.ꝛ ꝙ fuit offō functus.vt
hic ſꝫ gl.ꝛ lꝫ fuerit electus a ꝑncipio incōpetēter a nō habenti-
bus mandatū.ꝛ ꝯ formā ſtatuti tū ppl̄s ſingitur ratificaſſe. ar.
huius.l.in ꝟ.nā et ſi placuiſſet. ſꝫ certe imo non eſt ꝟiſimile ꝙ
ppl̄s velit derogare ſuis ſtatutis.ꝛ iſta vr̄ ꝟa opi. qꝛ electores
non potuerunt obligare communi forma non ſeruata.de elec.c.
cū in veteri.ꝛ hoc ſi erat notoriū vel certū iſtis electoribus ſꝫ in
dubio p̄ſumit̄ factū bona fide.ꝛ ideo ñ vr̄ factū,male ſꝫ bn̄. ar.
j.de ꝯdi.ꝛ de.l.ꝙuis.ꝛ.j.mā.l.ſi hominē. ℭ Duodecimo oppo
nit̄ barbari⁹ fuit in q̄ſi poſſeſſione p̄ture mala fide qꝛ ſuū ſcie-
bat defectū.ꝛ fama ei nō p̄ſtocinatur, qꝛ habuit cām ab ipſius
dolo.vt.j.de adul.l.miles.§.pe.ergo non potuit iuriſdictione vti
cum vſus ꝛ fructus nō pertineant ad predonem. vſus enim iu
riſdictionis eſt eius exercitiū.Fruct⁹ vero iuriſdictiōis ſunt cō
moda que inde ꝓueniūt.j.ad muni.l.de iure.C.de bo.proſcrip.
aut.bona ſo.ſupioris decretū velat malā fidē.vt.j.de noxa.l.ge
neralr.ſi aūt qd poſſideret iuriſdictionē abſꝙ titulo ipſe bonā
fidē nō poſſet hr̄e,qꝛ ea q̄ non poſſunt haberi niſi ex conceſſio-
ne ſupioris non poſſunt bona fide abſꝙ titulo poſſideri.vt.c.
10 ad decimas.de reſt.ſpo.lib.vj.ℭ †Et not.ꝙ q̄rere qs pōt qua
ſi poſſeſſionē iuriſdictiōis etiā cū dolo ꝛ mala fide.extra de ſer.
non ordi.c.j.p Jnn.tū nō q̄rit effectū poſſeſſionis vt.d.l.heren
ni⁹ ꝛ nō oīs poſſeſſio ꝑtingit ad iudicij vigorē.j.eo.cōi diuidū.
l.cōi.diuidūdo.§.inter p̄dones.Ecōtra vero malā fidē qs pōt
hr̄e.i.prauā cōſcientiā etiā vbi deberet hr̄e bonā ꝯſcietiā nam
vt ait Jnn.in.c.ꝑ tuas.extra de ſymo.nemo pōt cōſciaꝫ alteri⁹
mutare cū nō poſſit vis inferri animo.Jſta tū opi.nō eſt curaꝫ
da in iudice:qꝛ qỏ facit valet ex virtute iuriſdictiōis.vñ ꝛ ſi bar
bari⁹ crediſſet ſua geſta nō valere.tū valēt ꝑ hanc.l.Facit ꝙ
no.extra de p̄ſcri.c.cū ex officij.p Jnn.ℭ Et p̄dicta multas di
rimūt qōnes.Ecce qdā tāꝙ tabellio ꝯfecit lōgo tp̄e inſtrumē-
ta.Poſtea appet ꝙ nō eſt tabellio,qꝛ creat⁹ a nō hn̄te ꝑtātē a
b pricipe vel a rege.certe ille nulli⁹ eſt. ꛙ inſtr̄a ſua ſunt nulla[b],qꝛ
nō ſunt facta a publica ꝑſona.lꝫ faciāt aliquā p̄ſumptionē.arg.
no.j.de edē.l.q̄dā.§.nummularios.Sed pone ꝙ bn̄ fuit creat⁹
tabellio.tū tūc erat excōicat⁹.ergo non valuit creatio. vł pone
in heretico q lōgo tp̄e ꝯfecit inſtr̄a inter ignorātes certe valēt
inſtr̄a tāꝙ publica.vt hic ſi erat excōicat⁹ vł heretic⁹ occultus
c ſec⁹ ſi manifeſt⁹[c]. ℭ Sed pone ſicut de facto vidi ꝙ erat tabel
d lio tū ep̄s eū ꝯdēnauit ỏ falſo ſecrete[d] in camera ſua.ꝛ ipſe poſt
ea inter ignorātes ꝯfecit inſtr̄a.q̄rit̄ an valeāt.ꝛ videt̄ ꝙ ſic.cum
ſit degradat⁹ vt dixi in.l.caſſi⁹.Jn ꝯriū videt̄,qꝛ nō deſinit dio
eſſe tabellio.vt.l.ſi plurib⁹.de aut.tu.Jtē ſnīa legis que nō de-
claraẗ ab hoīe nō priuat ab exercitio, vt not.in aut.de tabel.§.
pe.ergo idem in occulta ſententia hoīs pari rōne.arg.vt eccle-
ſiaſtica bene.c.j.nā ſententie debēt legi publice non in camera
vt.C.de ſen.ꝛ interlo.l.cum ſententia.vnde cōſului inſtrumenta
valere.ꝛ adde qỏ no.in ſpe.de inſtru.edi.§.reſtat.ꝟſ.qd ſi tabel
lio perdit officiū.ꝛ.l.ij.de agen.in reb⁹.li.xij.ꝛ p Azo.in ſum.in
aut.de ſi.inſtru.Qualiter aūt probet̄ ꝙ quis fuit tabellio.Rn̄.
in inſtr̄is antiqs in qb⁹ pōt eſſe fama ſufficit inueterata fama.
de ver.ſig.c.venſēs.per Jnn.ꝛ ſi eēt adeo antiquū ꝙ ỏ tabellio
natu non eſſet fama ſufficit ꝙ reperiant̄ plura ſua inſtrumenta
in locis authēticis:puta in archiuo publico.C.ỏ ſi.inſt.aut.ad
hoc Jtē ſufficit matricula, qꝛ p̄ſumit̄ ꝑ matricula:vt.l.pe.j.de
11 mili.teſta.ℭ Et no.ꝙ fama ꝛ cōis opi.dāt robur offō vbi cōſi-
dera ꝙ aut fama p̄cedit actū officij.ꝛ tūc ēt primus actus valet
etiā circūſcripto oī alio actu vt hic.l.ij.C.de ſen.aut act⁹ officij
parit famā ꝛ tūc req̄runt̄ plures actus ꝛ multorū vtilitas ſm
Cy.ꝛ Jac.de bel.ꝛ Ray ꝛ forte ēt req̄rit̄ lōgum tēpus , ad hoc
vt act⁹ cōualidet̄ ꝛ fingat̄ retro vt.C.de pe.here.l.ſi fili⁹.ꝛ arg.
C.de vſur.l.eos.in prin. Sed nunqd ꝑ actū vnū qs incipit poſ-
ſidere Rn̄.aut act⁹ exigit ꝯfirmationē ſi eſt in poſſeſſiōe ante
nō:qꝛ nō hꝫ fructū ſue intentionis niſi ꝑ cōfirmationē maxime
eſt poſſeſſio in fructu cōſtit vñ q arat arādo vadit.Sed q per
cipit fruct⁹ ille efficaciter poſſidet.C.fin.reg.l.iij.j.qb.mod.vſu
fru.amit.l.pōp.ſi autē act⁹ nō exigit ꝯfirmationē. tūc vr̄ ꝙ per
primū actū qs ſit in poſſeſſiōe.qnimo ſufficit potētia ꝛ licētia
iuris vt qs dicat̄ eſſe in quaſi poſſeſſiōe in corporalib⁹,alias nō
valeret act⁹ ſi quaſi poſſeſſio nō precederet ipm actū.de conceſ.
prebē.c.cū noſtris.p Jnnoc.de cauſa po.cū eccleſia per eundē.
ℭ Et no.ꝙ ſnīa iudicis ſi bona fides eſt in quaſi poſſeſſiōe iu-
riſdictionis vꝫ vt in.c.in literis.de reſ.ſpo.p Jnn.ℭ Uiſo de p̄
tura ꝛ de geſtis barbarij videam⁹ nūc de ei⁹ libertate qm̄ vt di-
xi pōt eſſe p̄tura circūſcripta libertate vt vr̄ tex.apertus.ꝛ ideo
p̄tura non arguit de neceſſitate in libertate.ℭ Querit̄ ergo an
barbari⁹ fuit liber effectus . ꝛ gloſ.dicit ꝙ ſic ꝑtāte enim ꝛ vo-
luntate ſimul ꝯcurrētib⁹ ꝑficit̄ oīs act⁹ human⁹ teſte Boetio:
ſed hic eſt ꝑtās ꝛ volūtas ficta circa libertatē cōferēdā.ꝛ hoc
apte dicit litera.Sed certe imo req̄rit̄ tertio.ſ.ſcīa q̄ hic nō eſt
ꝛ licet iuriſcōſult⁹ dicat ꝙ liberū feciſſet nō loq̄it̄ de iure ſed ỏ
facto quō eſt pōt iuriſcō.ſcire intētionē ppl̄i.qs eſt ſilētis no-
uit mentē.de pac.iuriſgen.§.pactorū.in gl.nā iuriſ.ſapiēs hꝫ ỏ
terminare de iure nō de facto.de ſtatu.homi.l.arethuſa:ꝛ not.j.
de her.inſti.l.illa īſtitutio. Sꝫ rn̄.ꝙ determinatio facti certi nō
ꝑtinet ad.l.ſꝫ ꝯiectura.i.q̄ mente factū ſit bn̄ ꝑtinet.ad offm̄ le-
giſlatoris.j.de pa.l.tale pactū.§.ſi.cū ſi.qꝛ cōiectura dꝫ fundari
rōne.j.de ꝟ.ob.l.ꝯtinu⁹.§.cū ita.erit ergo rō:qꝛ expedit hono
ri rei publice regi ꝑ dignū receptū aut factū.ſicut apl̄at⁹ aut di
gnū recipit aut dignū facit.ꝛ ſic dignitas ſi vileſcit ſit ī ꝑſona vi
li.Et ſic aufert ſordē ab ipa.Jtē fuit.l.lata p barbario.vñ aliqd
dꝫ ſibi ꝓdeſſe lex.i.creatio vł legis hn̄s.ꝑterea vbi ſit lex ibi ſp
ſingit̄ ineē ſnīa.j.ỏ ꝯd.ob cāꝫ.l.ſi pec.§.ſeruū.nō ob.c.j.ỏ.li.vj.qꝛ
ibi igrātia nō infringebat ſcīa ſupioris ex toto.ſꝫ h ifrigeret ex
toto vł iure vł ſaltē ỏ.honeſtate qꝛ inhoneſtū ē ꝙ ſu⁹ ſit ꝑtor ꝛ
liberis

liberis hoīb⁹ ꝑſit. nec mireris: qꝛ etiā ab ignorante qñq₃ aliquid
gerit validū. vt. j. de ver. ob. l. ſi ita ſtipulatus fuero hāc ſummā.
⁊ ſm ꝑdicta dicēdū eſt ꝙ barbari⁹ philipp⁹ ſit fact⁹ ingenu⁹ ⁊
nō libertin⁹. vt. j. de na. reſti. l. q̄ri. Nō ob. C. de ꝑuis expoꝛ. l. mo-
ne. qꝛ ibi delictū hic ſtatutū. vñ rōne mera delicti nemo liberta
tē meretur: ſed eā bene pōt mereri ꝑ ꝓuiſionē legalē vt. §. de oꝛi.
iu. l. ij. §. poſtea cū Appi⁹. nā faciens ī publico qȯ vtile eſt mere
tur ꝑmium. de here. inſti. l. teſtamēto dñi. j. ad ſil. l. ſi q̄s in graui.
§. hi q₃. cōclude ergo cū glo. ꝙ barbari⁹ ſit effect⁹ ingenu⁹ iuris
fictiōe ipſo inſtāti ſue creationis. ¶ Sed ꝯ gl. opponit de ver-
bo ſeruitutē ⁊ de xbo q̄diu latuit. l. ſeruit⁹. ſ₃ rñ. ꝙ litera loqui
tur inſpecto rigoꝛe ſed inſpecta eq̄tate eſt ſec⁹ vt poſtea dt. nā il
la lr̄a ſi ſciuiſſet liberū effeciſſet nihil ad ꝓpoſitū ſi nō eēt factus
liber. Itē non ꝯfert ad ꝓpoſitū cōparatio ꝑ aduerbiū magis de
ppl̄o ⁊ imꝑatoꝛe. Itē ꝯ gl. qꝛ ſi ingenuus: ergo non caſſandus a
ꝑtura. Rñ. illud non ſeq̄tur: qꝛ multi ingenui caſſant ex cā: ⁊ il
le caſſat̄ qꝛ ſeruus. ¶ Itē ꝯ glo. oppo. qꝛ nulla lex ſcelus ī pat
vel fouet. j. de ne. ge. l. ſiue hereditaria. ſo. hic nō ꝑſone merito
ſed merito officij ſit gr̄a. Itē ꝯ glo. j. de in ius vo. l. ſed ſi ī hac. §.
ꝑſonū. ſed ibi priuata vtilitas hic publica. Itē ꝯ gl. C. de lib. cā.
l. nō mutata. C. q̄ mil. nō poſ. l. ſuperſeruis. ⁊ ꝑ illas leges Mar.
ſil. Alber. d̄ cre. Pe. Gui. Cy. ⁊ Ray. tenēt ꝯ gl. ſed ibi offm̄ fuit
geſtū improbe ⁊ illicite. vt. l. herēnius. j. de decu. hic vero licite.
Itē hoc ſpāle in offō pretureꝛ qꝛ eſt de officijs ſupremis cū pre-
toꝛ habeat ptātē. l. cōdende. inſti. de iure natu. §. pretoꝛum. ſicut
dicim⁹ in epiſcopo. in aut. d̄ ſan. epi. §. ſed hoc quidē. ⁊ ſic videt̄
gloſ. a ſuis emulis d̄fenſata. ſi ergo barbarius fuiſſet aſſumpt⁹
in minoꝛi officio nō a ppl̄o romano vel ꝑncipe nō haberet liber
tatem nec verā iuriſdictionē radicatā nec geſta valerent vt ex ꝑ-
dictis apparet. ſi autē velis tenere cōmunem opinionē: ꝙ bar-
bari⁹ nō habebat verā preturā nec libertatē: dic quod vna que
ſtio tm̄ ſoluitur in lr̄a. ſ. ꝙ geſta valeant. Et ſic eſt reperire exerci
tiū preture ſine pretura ſicut multi ſunt in q̄ſi poſſeſſione iurium
tñ illa iura eis non ꝯpetunt. Ex ꝑ hoc facit qꝛ lr̄a vr̄ corrigere
dictū pōponij. Itē qꝛ loquit̄ conditionaliter. ſ. ſi ſciuiſſet. ⁊ ar. a
ꝯtrio ſenſu ſumpto ex illa conditionali. ſec⁹ eſt ſi ignoꝛauit. ⁊ illa
opi. planioꝛ eſt qꝛ ſic berbarius inſignia habuit ſine dignitate.
nā inſignia differunt a dignitate. offi. ꝓcōſu. l. j. ⁊ factum diſtat
ab oꝛdine. de actio. ⁊ ob. l. obligationū ſubſtātia. ſm vber. ¶ Et
no. ꝙ materia. l. nr̄e. habet locū ī his q̄ ſiūt rōne publici officij ñ
in alijs, extra de cōſue. c. cū dilect⁹. ſm Inn. ⁊ ī his q̄ tāgūt ius
alioꝝ nō ſolius facientis vel patiētis. extra de ꝓcu. cōluluit per
Inn. ¶ Illud eſt no. ꝙ pro eo qui in poſſeſ. iuriſdictionis oꝛdi
narie inuenit̄ preſumit̄ licet hic ſtat⁹ naturalr̄ ineſſe nō poſſit.
de offi. dele. cū ī iure. ꝑ Inn. ⁊. c. cū ſup ꝑ eundē. arg. ꝯ qꝛ nemo
preſumit̄ officialis niſi ꝓbet̄. l. ꝓhibitū. C. de iure fiſci. li. x. vide
Cy. C. vbi cā ſta. l. j. ¶ Et not. ꝙ lex loquit̄ de eo q̄ non debuit
admitti ad officiū: tñ admiſſus eſt. S₃ quid ecōtra ſi nō admiſ
ſus eſt: ſed tñ debuit admitti. vide de reli. do. cū venerabilis, per
Inno. de iudi. c. ſi. ⁊ vide in ſpe. de ſecūdo decre. §. vidēdū. verſ.
q̄d ſi elect⁹. ⁊ adō qȯ no. in ſpe. de cenſi. §. nūc vidē. ver. pone. j.
Apparet ex his hui⁹. l. intellect⁹ ⁊ vtilitas etiā multiplicit̄ ada
ptata: ſed gñ ſus intellect⁹ adhuc pōt ad infinita ꝓcedere quia
intellect⁹ ꝑtingit vſq₃ ad celum. ¶ Unū nō omitto ꝙ Cyn.
dicit hic qȯ. l. ij. C. de ſentē. ⁊ inter. om. iud. nō h₃ locū in ſeruo:
qꝛ ibi nō xſet̄ publica vtilitas cū ſit factū ſingulare. nam male
loquitur: qꝛ iuriſdictio eſt iuris publici in vniuerſali ⁊ ſingulari
q̄m in quolibet ſuo ſingulari a publico fonte authoꝛitate ⁊ vtili
litate ꝓcedit. ꝯ de iu. ⁊ iur. l. j. §. publicū. ⁊ iō etiā in ſeruo ibi lo
quit̄. Itē ſcias ꝙ l₃ iudex vel notari⁹ ſint depoſiti tñ geſta non
repellunt̄. nā innuit ꝙ barbari⁹ q̄diu latuit eius q̄litas ſtetit
in ꝑtura. q̄ſi tacite dicat fuit poſtea remot⁹ vel d̄fect⁹ null⁹ ſm
varios intellectus tñ act⁹ retro exerciti ſunt efficaces. facit ꝙ
no. j. de infa. l. furti. §. j. ꝑ gl. ⁊. j. de oꝑis lib. l. hoc demū. ⁊ extra
ne cle. vel mo. c. ſicut. ⁊ eſt ſit̄e: qꝛ inſtr̄m cācellatū ꝓbat obliga-
a tionē de ꝑterito: qꝛ fuit, ſed non de ꝑñti qꝛ nō eſt vt. l. fullo,[a] vel
ſarcinatoꝛ. j. d̄ fur. ⁊ eſt rō: qꝛ priuatio includit habitū cū effectu
de preterito: ⁊ excludit habitum de futuro. ⁊ ideo mirū ſi cō
ſummata debito tꝑe valent: ea eñ tꝑa inſpicienda ſunt q̄ acti-
bus inſunt. i. legē actib⁹ dant. alia vero tꝑa tanq̄ impertinētia
non curantur. §. q̄nimo. ⁊. l. ſ₃ ſi cōditione. §. ſolemus. de here.
inſti. ⁊ facit de conditio. ⁊ demon. l. intercidit. Et vt ſparſi. per
oppoſitionē riuuli in vnū diſtinctionis fontē colligant̄. dic ꝙ
aut quis promouet̄ a principe vel quaſi. vt a populo q̄ in ſua
b viuit libertate. vt romanus ⁊ gallicus[b]. ⁊ tūc aut ꝓprio motu. ⁊
omnia valent quia ꝓprius motus oēm obreptionē excludit.
vt in. c. ſi motu ꝓprio. de preben. li. vj. aut ad ſupplicationē al-
terius. ⁊ tunc aut quoad fauoꝛē alioꝛū multoꝛū vel reipublice
vt in balneis ⁊ ſtatutis. ⁊ valēt oīa nō q̄ñ ipſe fecerit q̄ indign⁹
eſt ſ₃ q̄ñ fecerit princeps q̄ authoꝛitatē dedit ei. C. d̄ ve. iu. enu.
l. j. §. omnia Principem dico feciſſe permiſſiue non foꝛmaliter
ſicut deus permittit tamē deus non facit. aut loquimur quoad

fauoꝛē obꝛipiētis ⁊ tūc quantū eſt in ſe ipſe nō meret̄ honoꝛem
ſ₃ pudoꝛē. tñ ī ſuꝑmis dignitatib⁹ nō l₃ inferioꝛib⁹ retractare
vt hic. aut ꝓmotio ſit ab īferioꝛe a ꝑncipe ⁊ tūc ſic pōt diſtin-
gui. aut eñ cōferētis deficit potētia ⁊ authoꝛitas: ⁊ tūc nō v₃:
qꝛ deficit fundamētū. ⁊ q̄cq̄d ex eo ſequit̄ ē nullū vt. d. l. actua-
rios. C. d̄ nūerarijs ⁊ actua. li. xij. nā illa. l. vltra ꝓcedit caſſando
q̄cq̄d ſit ab eo q̄ qȯ facit vſurpat. ar. ad h̄. C. d̄ teſta. l. cōſulta di
ualia ī ſi. Et hoc rōne naturali ⁊ ciuili qꝛ nō h₃ radicē nec fun-
damētū. vt dictū ē ad h̄. C. de ſacroſan. ec. l. decernim⁹. ⁊. l. natu
rali. §. j. d̄ ꝯfir. tut. ⁊. l. q̄ neq₃ de reb⁹ eoꝛū. Aut collatoꝛis adeſt
potētia ⁊ authoꝛitas ſed ſuſcipiētis nō adeſt capacitas. ⁊ tunc
aut defect⁹ q̄ iure ciuili ñ ꝑt ſuppleri. vt qꝛ eſt infans iſte ꝓmo
t⁹ ad admīſtratione ciuilis officij ⁊ collatio ſeu ꝓuiſio ipſo iu-
re nō v₃ vt no. Inn. ex̄ de reſcri. ſciſcitat⁹. Nō obſ. ꝙ q̄ñq₃ infan-
tes ſunt reges ⁊ dñi: qꝛ iſtud ē verū in dñio naturali. xxiij. q. j. c.
ſi. aut ꝑt ſuppleri d̄fect⁹ de iure ciuili. i. ꝯ defectū ꝓuideri ⁊ tunc
aut ē rite ꝓceſſu₃ ⁊ oīa valēt ꝓpter authoꝛitatē ſuꝑioꝛis. vt no.
in. l. ij. C. q̄ñ ꝓuo. nō ē neceſ. aut nō eſt rite ꝓceſſu₃, ⁊ tūc nihil v₃.
vt in. c. ſi. de ele. li. vj. Aut in collatoꝛe ptās. ⁊ in ſuſcipiēte repit̄
iuris capacitas tñ ſi ē ali⁹ accidētalis defectus, puta crimino-
ſitas tūc aut collatoꝛ ꝯfert iure ſuo aut mādato alieno. Prīo
caſu v₃ collatio dignitatis ⁊ officij. vt in aut. q̄ñ op₃ epiſ. §. ſi
q̄s aūt talis. Scd̄o caſu aut facit ꝯ vel ꝑter formā mādati ⁊ ni
hil v₃: qꝛ tūc deficit ſubſtātialis mōi ⁊ foꝛme ſolēnitas. d̄ elec. c.
cū ī veteri. de le. ij. cū q̄dā. ⁊. l. cū pr̄. §. rogo. aut ſeruat̄ mādatū
hoīs ⁊ tūc v₃ ēt qȯ iniuſte ſit niſi ſit erroꝛ exꝓſſus. de excu. tu. l.
q̄ teſtamēto. ¶ Et no. ꝙ recte factū vr̄ ꝙ opi. hoīm gñali cre- a
dit̄ bñ qȯ actū vt h̄. ſ. q̄ñ opinio ꝑcedit actū factū facit qȯ no. j.
de teſt. l. cū lege. ſ₃ ſi temerariū factū ꝑcedit famā non ꝯualeſcit
poſtea occaſio fame: qꝛ fama ꝑ titulo nō h̄r ſ₃ canonica inſtitu
tio vt in. c. j. extra d̄ re. iu. li. vj. facit qȯ no. Ja. de bel. C. d̄ ſen. ⁊
interlo. l. ij. in ſua diſ. vbiq₃ quādā ponit diſtinctionē quam do.
Ray. de foꝛ. recolēde memoꝛie ſupplēs ſic notabiliter ait ſic di-
cēs. ſ. circa erroꝛē cōem diſtīgue: qꝛ aut erroꝛ cōis ꝑceſſit electio
nē ſeu collationē dignitatis vel officij. ⁊ tūc an valeat electio ⁊
collatio ⁊ ꝓbet̄ cōis erroꝛ. ⁊ valēt acta ⁊ geſta: qꝛ lex tollit oēm
defectum vt. hac. l. Barbari⁹ ⁊. l. ij. C. de ſente. canonizata. iij. q.
vij. c. tria. Fallit ī publice excōicato extra d̄ re iud. c. ad ꝓbādū.
aut erroꝛ cōis ſuꝑuenit poſt electionē ſeu collationē. ⁊ tūc ni-
hil operat̄: qꝛ īgreſſus fuit vitioſus ⁊ erroꝛ nō ꝓbabilis: qꝛ ve-
ritas debuit inq̄ri. vñ. l. nō ſupplet defectū. ar. ꝯ. d̄ in. om. iu. l. ſi b
ꝑ erroꝛē. ⁊ de iu. l. ij. in ꝑnc. ⁊. l. ſi q̄s ex aliena. ⁊ de interlo. actio.
l. de etate. §. pe. Et tūc ceſſat hec. l. barbari⁹. cū ſi. ar. j. de iu. ⁊ fa-
cti ign. l. nec ſupina. ¶ Scd̄o xo diſtingue ſi q̄rat̄ an teneant
acta ⁊ geſta ꝑ non iure electū. dic aut in electione eſt clauſula q̄
retractat̄ exꝓſſe q̄s qȯ fuerit aliter ſecutū. aut nō. Prīo caſu nō
tenēt acta per eū per dictā. l. in his. ⁊ per. l. actuarios. ⁊ ꝑ authē.
caſſa. C. de ſacroſan. eccle. Scd̄o caſu aut eſt peccatu₃ in foꝛma
electionis vt qꝛ in ea nō eſt ſolēnitas obſeruata. ⁊ tunc aut ele-
ctoꝛib⁹ ꝯpetit ius a lege ⁊ ſic ſuo iure. aut ab hoīe ⁊ ſic alieno.
Prīo caſu tenent acta ⁊ geſta ſi null⁹ ab initio extitit ꝯdictoꝛ c
al̄s ſecus. vt. d. l. pe. §. ſi. j. de decu. ⁊ in aut. q̄ñ op₃ epiſ. §. ſi q̄d
autem ⁊ extra de cauſa poſ. c. cum olim. ⁊ de preben. c. dilectus.
Secundo caſu nō valent acta ꝑ eum: qꝛ electio ſeu collatio non
habuit radicē nec fundamentū. arg. d. l. actuarios. ⁊. C. ſi a non
compe. iudi. per totū. ⁊ extra de hereti. c. fraternitatis. ratio in-
ter caſus predictos bñ no. ex his q̄ not. Pe. C. de contrahēda
emp. d. l. ſi. aut peccatur ī materia. puta qꝛ nulla facta eſt electio.
qꝛ electoꝛibus nullu₃ competit ius eligendi: tunc erroꝛ commu
nis nil operat̄ nec tenēt acta ꝑ illū. vt. d. l. herennius. C. d̄ ſacro
ſan. ecc. l. decernimus. ⁊. j. de re. eoꝝ. l. qui neq₃. cum ſi. ⁊ hoc not.
Inn. extra de electio. c. ſi. ⁊. c. qȯ ſicut aut eſt peccatū in acciden-
ti puta qꝛ electio eſt facta ꝑ pecuniam ⁊ ſic ſimoniaca. ⁊ tūc di-
cunt quidā ꝙ erroꝛ cōis nihil operat̄: ⁊ acta nō nocent: qꝛ talis
c electio ꝓceſſit a radice auaritie q̄ eſt mater oīm maloꝝ[c]: vt pro
bat̄ in aut. vt iudicis ſine quoquo ſuffr. §. quanta. C. d̄ epi. ⁊ cle.
ſi quēquā. ⁊ in aut. q̄ñ op₃ epos. §. ⁊ hāc. de ſan. epiſ. §. poꝛib⁹.
bñ facit. C. de legi. l. nō dubiū. ⁊. l. actuarios. nec ob. hec. l. barba
ri⁹. qꝛ electio ñ fuit hic turpit̄ facta vt hic no. nec vitioſa qꝛ pre
ceſſit erroꝛ cōis vt hic dixi. alī dñt electio ꝑdicta habuit radicē
⁊ fundamētū. ⁊ valēt acta ⁊ geſta vt no. Ja. j. q. j. cito. ⁊ oīs. In
no. xo dt ꝙ ſi talis electio fuit cōfirmata ꝑ ſuꝑioꝛē ⁊ crimē ē oc
cultū ꝙ tūc valēt acta ⁊ geſta, cū ex ꝯfirmatiōe poteſtatē recipiat
adminiſtratoꝛ. extra de elec. c. trāſmiſſa. vt ipſe vr̄ notare in. d. c.
vlt. ⁊. c. qȯ ſicut. ⁊ allegat. j. qȯ fal. tu. autho. l. j. §. idē pōponi⁹. ſ₃
nō facit qꝛ ibi ꝑtoꝛ decreuit ſe ratū habiturū geſtū cū illo falſo
tutoꝛe qȯ plus operat̄ q̄ ſimplex confirmatio. Item allegat. j.
de mino. l. ait pretoꝛ §. permittitur. ſed non facit: qꝛ ibi admini-
ſtratoꝛ legitimus. Itē allegat. j. de decu. l. pe. §. ſi. ſed nō facit qꝛ
ibi electio fuit facta rite, l₃ non recte. hic autē nō rite. differunt
enim hec verba vt no. j. de inoff. teſt. l. ij. ⁊. j. de cōtra. l. nō puta
uit. §. nō quenis. primā opi. tenent legiſte. ⁊ Jaco. de bel. opinio

a ¶ L. Fullo. ⁊ ibidē vide bart. ⁊ adde eū dē bart. in rub. C. d̄ ſi de inſtru. pet. char. xſi. iuxta hoc q̄ro. ⁊ in cōſi. incip. moꝛtuo tabellione.

b ¶ Gallic⁹. loquit̄ do. Bart. ſm ſua tēpoꝛa: q̄a foꝛte tunc populus gallic⁹ erat ī libertate.

c ¶ Maloꝝ. adde Jo. an. ne. in. c. auaritie. d̄ elect. in vj. in ſi. colū. ⁊ qȯ ibi dicitur in apoſtil.

Inn.tenēt canoniſte.aut eſt pctm̄ in qualitate puta in perſona electi ⁊ tūc aut vitiū eſt manifeſtū aut occultum. Primo caſu nō valēt acta ⁊ geſta.vt.ð.c.nihil.⁊.C.ſi a nō competen.iudi.ꝑ totū qꝛ nō ſuffragaꝛ erroꝛ cōis ꝙ eſt neceſſe vt hac.l.barbarius Scðo caſu tenēt acta ⁊ geſta ſi eſt erroꝛ pꝛobabilis.vt.ſ.dixi.⁊ hoc tꝫ Jac.de bel.tn̄ vltramonta.⁊ nos legiſte tenemus qð ibi requiraꝛ aliud.ſ.publica vtilitas multoꝝ.vt.ſ.ſepiꝰ dixi.⁊ hoc ꝓbaꝛ in lr̃a.l.nr̃e ⁊ per hoc intelligas ꝙ no.in.ð.l.iuſiurā.§.j.j.de iurein.⁊ ꝙ no.in ſpe.de actoꝛe.§.j.v.ſed pone qdā dicēs ſe ep̄m.⁊ in ſpe.de leg.§.nunc vidē.ſcðm Ray.de foꝛli.⁊ hāc diſtinctionē ſerua in confirmatiōe electio ꝓcedere dꝫ.ſꝫ ī collatione ſeu ꝓuiſiōe ſerua diſtinctionē meā. ¶ Et no.qð iſta ſunt di-
12 uerſa.ſ.electio ꝯfirmatio collatio ⁊ ꝓuiſio.† Electio eſt actus legitimꝰ in q̄ ex pluribꝰ vnꝰ eligiꝛ.i.ꝑ aliȷ̄s eliciꝛ.facit.l.j.de mi.teſta.vn̄ illa eſt ꝑfecta electio in q̄ inter mille vnꝰ.i.optimꝰ eligiꝛ Cōfirmatio eſt ſupioꝛis authoꝛitas ꝯfirmās electionē inferioris.vt in auꝛ.de defen.ciu.§.interim.dꝛ cōfirmare.i.cū alio firmare.j.de lib.leg.l.aureliꝰ.§.teſtð.qn̄qꝫ ꝯfirmaꝛ id qð nullū eſt de leg.j.l.legata inutilr̄ de mil.teſt.l.tribꝰ.§.fi.Collatio eſt officiȷ̄ vel dignitatis legitima donatio ſola ſupioꝛis authoꝛitate ꝓcedēs.Prouiſio ē nomē pluribꝰ adaptabile.nā qn̄qꝫ ſapit electionē qn̄qꝫ cōfirmationē qn̄qꝫ vtrūqꝫ ſil̄ qn̄qꝫ ꝓpꝛio motu factā largitionē,extra de elec.c.in cauſis ꝑ Hoſt.⁊.ð elec.c.is cui.vj.ꝑ arch.⁊ ꝑ eūdē.extra de ꝓbē.c.cū in illis.⁊ extra ð ap.c.ꝯſtitutis.ꝑ Inn. ¶ Et no.ꝙ ille dꝛ ꝓuiſus cui ē ꝓuiſuꝫ cū effectū qꝛ plenū hꝫ ſignificatū hoc vbū ꝓuideat vt in.c.in lr̄is.de of.ð le. Inn. Eſt alið nomēqꝫ appellaꝛ ꝓ inueſtitura ꝙ nomē antiqꝰ nō fuit in vſu nec in legibꝰ ffoꝝ.inueniꝛ,ſꝫ ī iuribꝰ nouis inuenit.⁊ vid qð no.ī.c.cū illis.ð ꝓbē.li.vj.ꝑ Arc.⁊ īueſtitura facta ī re vl̄ ī ꝯſpectu rei trāfert verā poſſeſſionē ſꝫ ſeoꝛſuꝫ fctā nō dat poſſeſſionē coꝛpalē ſꝫ licentiā accipiēdi.vt no.ī.c.ȷ̄.de ꝯſue.per Inn.⁊ ī.c.j.ð re iu.li.vj.ꝑ dy.maxie aūt ē inuēta inueſtitura ꝓp īcoꝛpalia. ¶ Alteriꝰ q̄ro an qs poſſit ītitulari ī eo ꝙ nō poſſet poſſidere ⁊ vr̄ ꝙ ſic.nā ita fuit ð barbario.ſꝫ certe h̄ fuit ð facto.ar.ð acq.poſ.l.ſ.ſi vir vxoꝛi.ſic barbarius habuit iuriſdictionē actu ⁊ nō habitu actꝰ ī factū ſonat habitꝰ vo ius deſignat ſꝫ tn̄.ego vidi aliq̄s de iure intitulari in eo qð nō p̄nt poſſidere: vt ī rege hieruſalē.⁊ ibi eꝫ eſt habitus ſine actu: tn̄ vere dꝛ rex reſpectu dignitatis q̄ cū ſit īcoꝛpoꝛalis vbiqꝫ retinet nomē ſuū qꝛ locus nō circūſcribit incoꝛpalia.vt.l.fi.C.de pſcr.lōg.tēp.ſed dicendū eſt ꝙ aut īpediꝛ poſſeſſio de facto ⁊ p̄t intitulari, aut de iure.⁊ tūc inepta eſt talis intitulatio.ar.de vb.ob.l.quidam cū filiū. ¶ Deinde q̄ro barbariꝰ vult renūciare in manu ppl̄i.populus nō vult acceptare renūciationē qd iuris: dico ꝙ cōua-
13 leſcit ⁊ p̄tura n̄ euaneſcit.ar.j.ð mili.te.l.tribunus.§.fi. ¶ † Sꝫ hic q̄ro nūqd impatoꝛ poſſit renūciare impium in manibus electoꝝ.⁊ dico ꝙ nō qꝛ nō ſunt eius ſupioꝛes.nā ille dꝛ ſupioꝛ in cuius manibus fieri dꝫ renūciatio.⁊ qꝛ hꝫ ptātē inſtituēdi ⁊ ðſtituēdi.vt no.extra de renū.c.qð in dubȷ̄s.ꝑ Cōpo.ſed electores poſtq̄ impatoꝛ ē ꝯfirmatꝰ ⁊ coꝛonatꝰ vl̄ ꝯfirmatus tn̄ nō h̄nt ptātē diſtituēdi.ergo in eoꝝ manibus n̄ pōt renunciari, ſꝫ re integra bn̄ poſſet electus in imperatoꝛē nō acceptare electionē ⁊ renūciare eēt abn̄tibꝰ eligētibꝰ coꝛā vicinis ⁊ amicis.ar.j.
14 de neg.ge.l.pōponius ſcribit.† Sꝫ an papa poſſet renūciare in ꝓpꝛȷ̄s manibus.dic ꝙ ſic.qꝛ ip̄e p̄t depōere ⁊ reſtituere ſeip̄m.
a ȷ̄.qð.vȷ̄.vos.ð renū.c.ᵃ j.li.vj.imperatoꝛ vo ſuperioꝛē hꝫ.ſ.papā.⁊ ið ſeip̄m nō p̄t deponere nec dare licētiā electoꝛibus ꝙ eligāt aliū niſi de licentia pape ꝙ miramini.papa iuſtus ē ſupremus.vicarius dei q dt ꝯtū mētiꝛ Imperatoꝛ q̄tuꝫ ad mūdū ē maioꝛ papa ⁊ papa maioꝛ q̄tū ad deū ſi ē iuſtus nō eſt maioꝛ ip̄o in hoc mūdo q̄tū ad deū.⁊ ið īperatoꝛ inclinaꝛ ſibi amoꝛe dei ⁊ ſancti petri apoſtoli ꝙ not.Itē no.an bn̄ actu retracteꝛ.dic aut caſus ſupueniēs īfringit actū aut offm̄ vl̄ pſonā.pmo caſꝰ aut infringit p̄ncipalia eſſentialia actus aut accidētalia.ſi quidē ſubſtātialia.aut reſpicit ip̄a ꝓut ſunt ī facto eē ⁊ vitiat.vt.l.ȷ̄.j.ð ꝯd.indeb.⁊ adð ꝙ no.Imo.ī.c.vlt.ð elec.li.vj.ī nouel.aut ꝓut ſunt de futuro nō vitiat retro ꝯſummata.j.de vboꝝ.obl.l.pluribꝰ.§.hoc ſi plꝫ.cū ibi notatis.ſi vo accidētalia nō vitiat.ð vſu ⁊ habit.l.ꝑ ſeruū cū ibi no.Scðo caſu cū nō reſpicit fctm̄ ſed offm̄ faciētis tūc nō officit ī pactis. vt hic.secꝰ ſi eēnt male geſta.j.ð teſta.tu.l.iure nr̄o. ¶ Vltio vid ꝙ p̄nceps p̄t ſibi accipere ſeruū.⁊ ꝓmouere eū ſe inuito.ſic papa mōachū nimirū qꝛ papa ē oīa ⁊ ſup oīa ī ſpūalibꝰ.vt ſctē ⁊ ðuote ait teſtꝫ vitatꝫ.b.
b Ber.ᵇ ð ꝯtemplatiōe ad eugeniū vbi videas vba elegātia plena fide ⁊ veritate.

1 ☞ Seruus ⁊ libertus, an ad digniatem adſpirare poſſint.
2 Ad actoꝝ valentiam,an cōis erroꝛ populi publica authoꝛitas ⁊ comunis vtilitas requirantur.
3 Proceſſus factus coꝛā iudice excommunicato,an teneat.
4 Papa ꝓmouēs aliquē ꝑ ignoꝛantiā q exȷ̄t clauſtrū,an valeat.
5 Actus ſunt quidam exerciti per modum legis.
6 Notariꝰ ab offð ꝓuatꝰ,an vetera acā ꝑficere ⁊ publicare poterit.
7 Erroꝛ communis,an faciat ius.
8 Actum legitime ex ſuperuenienti caſu non retractatur.
9 Fama facit aliquem dignum preſumi.

Barbariꝰ philippꝰ. Diuiditur ī tres partes. Pꝛīo poniꝛ thema.Scðo ex eo eliciunꝛ tres q̄ones ⁊ ſoluunꝛ ꝑ oꝛdinē ſm̄ gloſ.Tertio dicta in creato a ppl̄o extendunꝛ ad creatū ab impatoꝛe.ſcða ibi nihil ei.tertia ibi quāuis.Et hoc dicit ꝓpter publicā vtilitatē ⁊ cōem erroꝛeꝫ ꝓtura ſeruo decreta cū p̄toꝛē efficit ⁊ geſta tueꝛ. ⁊ ſeruum in libertatē adducit ⁊ hec ſunt va in p̄toꝛe creato a ppl̄o romano ⁊ multo magis ⁊ meliꝰ ⁊ nobiliꝰ ſi ab impatoꝛe.hoc dt ſꝫ gl. Caſus.Barbariꝰ philippꝰ ſeruꝰ fugiēs a dn̄o romā applicuit ibiqꝫ ſe ꝑ libero gerebat ⁊ talis erat in habitu ⁊ in apparentia exterioꝛi vt dū p̄turā peteret a ppl̄o dignꝰ p̄tura iudicaretur ⁊ p̄toꝛ decretꝰ ē ⁊ in ſua p̄tura multa ſtatuit ⁊ decreuit.Queriꝛ de tribꝰ.Pꝛimo an fuerit p̄toꝛ.⁊ vr̄ ꝙ,ſic ſm̄ pōp.Scðo an geſta in offð valuerit.⁊ determīaꝛ qð valuerūt de eq̄tate:qꝛ ppl̄s romanꝰ pōt ēt ſeruo ꝯferre iuriſdictionē ⁊ offm̄ ⁊ eiꝰ exercitiuꝫ ⁊ executionē.Tertio an fuerit liber.⁊ vr̄ ꝙ ſic ex preſumpta voluntate ppl̄i:qꝛ p̄ſumiꝛ qð ſi ſciuiſſet liberū a p̄ncipio ⁊ an̄ oīa effeciſſet.ꝯiūge has rōnes ſil̄ nō eſt defectꝰ ex pte ptātis nec ex pte volūtatis.ergo ⁊c.ſm̄ Ja.q tꝫ gl.⁊ adde qð no.j.de pac.l.tale pactum.in fi.poſtea dt ꝙ ſi impatoꝛ decerneret ſeruo p̄turaꝫ multomagis p̄dicta foꝛēt vera.h.d. ¶ No.pꝛīo ꝙ publicū offm̄ pōt ðcerni petēti. ¶ Scðo no.qð pp publicā vtilitatē ⁊ ſupioris authoꝛitatē ⁊ erroꝛē cōem Barbariꝰ fuit pretoꝛ. ¶ Tertio no.qð eiſdē rōibꝰ geſta valēt quecūqꝫ in p̄tura geſſit ēt ex offð ⁊ ēt legē ⁊ edicta cōdendo. ¶ Quarto no.ꝙ eiſdē rōibus in libertatē eripiꝛ. ¶ Quito not.ꝙ id qð facit p̄nceps multofoꝛtiꝰ iura tueꝛ q̄ id qð facit ppl̄s. ¶ Opponiꝛ ad primū notabile quod ille q petit offm̄ īcidit ī.l.iuliā.ambitꝰ.j.ad leg.iul.Amo.l.j.ergo n̄ dꝫ creari ſꝫ repelli tāq̄ crimīoſus ⁊ ſuſpectꝰ.j.de pcu.l.q̄ oīa.§.j.ſo.iſtud ē verū an̄ factū,ſꝫ poſt factū tꝫ in creatiōe ergo futura ꝓcedit oppoſitio:ſꝫ hic loquiꝛ facta creatiōe ⁊ appꝛobatiōe.nā ſupioꝛis appꝛobatio oēm maculā diluit.nō ob.l.qui oīa:qꝛ ibi ingerebat ſe ꝯ volūtateꝫ dn̄i.hic ſm̄ dn̄i volūtatē:facit.j.ð te.tu.l.ex ſn̄ia.Eſt ſil̄r,qꝛ faciliꝰ diſpenſaꝛ in tolerādo q̄ in ꝓmouendo vt not.Arch.l.di.c.non cōfidit. ¶ Scða ſo.eſt qꝛ priuatim ⁊ clā non lꝫ petere honoꝛē ſed palā ſic.qꝛ ex clandeſti-
c nitate p̄ſumiꝛ frausᶜ ⁊ vitiū animi.j.de admi.tu.l.nō exiſtimo.⁊ facit ꝙ no.in.l.j.de ꝯtra.iudi. ¶ Tertia ſo.eſt ꝙ hic loquitur in ciuitate romana vbi ceſſat.l.iulia.ambitus.ſm̄ glo.Sic ergo qn̄qꝫ petiꝛ honoꝛ licite qꝛ publice.qn̄qꝫ petitur licite qꝛ in vrbe ſm̄ Ja. ¶ Sꝫ ꝯ hoc opp.de.l.q̄q̄.ibi in ep̄atu hic in p̄tura ſm̄ gl.meliꝰ dic qð idē vtrobiqꝫ.nā petēti pōt papa ep̄atū conferre maxime ſi petāt non ꝑ viā gr̄e,ſꝫ per viā iuris ſcripti. vt qꝛ petat electionē ſuā ꝯfirmari dū tn̄ a ſymonia ꝯmittēda abſtineat.tn̄ ſm̄ quoſdā ſymonia nō hꝫ locū in curia romana.Iſtð eſt verū qꝛ papa nō cōmittit ſymoniā.qꝛ papatꝰ ⁊ apl̄icꝰ aut factuꝫ recipit aut de facto facit ſed ꝓmouēdi ꝯmittūt infinitas ſymonias in curia romana inſcio apl̄ico ꝓpter qð illicite ⁊ praue beneficia detinent ⁊ ſicut bn̄ficiū emūt ſic ⁊ bn̄ficia aliȷ̄s vendunt ⁊ deterioꝛa faciūt in eoꝝ dānationē preſciētes aīam quam diabolo tradiderunt quotidie deterioꝛibꝰ cōfirmāt actibꝰ ſm̄ naturā pctī.nā vt dicit Hyeronimꝰ pctm̄ ꝙ per penitentiam non deleꝛ ſuo pōdere ad aliud trahit. ⁊ ſcias ꝙ ſunt aliqui viliſſimi nobiles q vſurpant ſibi bona ⁊ bn̄ficia eccleſiaꝝ fingētes ſe eſſe monachos vel abbates ⁊c.Et hoc faciūt nō amoꝛe dei ſꝫ ſolum amoꝛe reddituū ⁊ diuitiarū.neqꝫ tenēt monachos vl̄ fr̄es ſicut deberēt.⁊ ſic dānat aīas eoꝝ ad ignē eternū ēt ſunt aliq gaudētes redditibꝰ hoſpitaliū ⁊ nihil dāt paupibus xp̄i.neqꝫ hoſpitanꝛ paupes peregrinos. ⁊ tales dānāt aīas eoꝝ ad ignem eternū.ꝙ no. ¶ Quarto ſoluiꝛ ꝯꝛiū ꝙ hic petȷ̄t non verbis ſꝫ rebꝰ ipſis ⁊ factis taliter ſe habēdo ꝙ p̄tura petȷ̄t eū magis q̄ ipſe p̄turam ſm̄ Joā.nā opꝫ volēcē ⁊ nolēt p̄ncipari q dignꝰ eſt p̄ncipatu.dt Ari.vir diuinꝰ.Nā actꝰ q ſm̄ vitatē fiunt neceſſario laudē pariūt.n̄ em̄ ſunt īanes ſteriles laus aūt pit honoꝛem.honoꝛ bonā foꝛtunā ars.ſ.bona dilexit foꝛtunā. ⁊ foꝛtuna.ſ.bona dilexit bonā artē.i.īduſtriā ⁊ bonos moꝛes ⁊ raro ſeoꝛſū cō-
d ſiſtūt laus ⁊ ſermo elucidās magnitudinē vtutis ᵈ ſm̄ Ari.in thꝛetoꝛicis.⁊ vtus ⁊ hūilitas alta petūt.qꝛ diuia q̄dā ſunt ⁊ ſpſurſum eoꝝ fama volat ꝑ aſtra.ſicut ait Virg.egregiꝰ.Tn antē ex oībꝰ colligēdo vtꝝ qs poſſit publicū offm̄ vl̄ dignitatē petere ſic diſtigue.Aut petit ꝑ modū iuſtitie aut ꝑ modū vtu.aut ꝑ modū ābitio.aut dubitaꝛ q̄ mēte petaꝛ.Pꝛīo caſu lꝫ petere:vn̄ lꝫ electo ⁊ poſtulato petere ꝯfirmationē.ð elec.c.cupiētes.li.vj.nā ip̄e ꝓuocari n̄ vr̄.Scðo caſu ꝯcedi n̄ īpetrari ꝯſueuit.vt.ſ.ð oꝛi.iu.l.ȷ̄.§.ex illo tpe.ad fi.l. Tertio caſu nec ꝯcedi nec ipetrari ꝯſueuit īmo tāq̄ temerariꝰ dꝫ repelli q ð ſe p̄ſumit.l.i.j.ad.l.iul.ābitꝰ.Q̄rto caſu aut loqmur ī dignitatibꝰ ſpūalibꝰ ⁊ n̄ lꝫ petere ſꝫ ſi abſqꝫ prauitate ꝯcedaꝛ vꝫ ꝯceſſio,qꝛ ſupioꝛis ðcretū īducit p̄ſumptionē iuſte petitiōis.h̄ ſcðm p̄mā lecturā nec tn̄ pōt appellari

a ¶ C.j.Et ibi.vid ioan.and.in noue.⁊ ꝙ ibi dixi in apoſt.

b ¶ Btūs ber. Vide plenius in li.qui īſcribiꝛ deptāte eccleſiaſtica.

c ¶ Fraus.facit ꝙ hr̄ ꝑ fel.in.c.cōſuluit in.fina.vȷ̄.col.de offi.de lega.

d ¶ Virtutis.vn̄ virtus laudata creſcit. Ouidiꝰ in li.ð pōto. Excitat auditoꝛ ſtudiū laudataqꝫ virtꝰ creſcit ⁊ īmēſuꝫ gloria calcar habet.No.ta hic pulcrha dicta ⁊ plena philoſophie.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pellari ſi deneget benemerito qñ de grã petit.ar. de aq̃ quotid. l.j.§.ꝑmitit.q2 ſupioꝛ ſuũ ⁊ nõ tuũ tibi denegat bñficium. aut tpalibꝰ bñficiis.⁊ in dubio ꝑſumit ꝯ eũ q inuerecũde petit. tñ ſi concedat licite retinet.vt hic.palã autẽ ⁊ bona fide petit lꝫ vt hic ſm Jo.⁊ no.ſ.qð cuiuſqꝫ vni.l.itẽ eoꝝ.§.j.⁊ hec ꝟa niſi petat ꝑ ſimoniã: nã iuriſdictiões venales eſſe nõ debẽt. in aut. vt iud.ſine quoquo ſuffra.§.cogitãdũ.nõ eñ dꝫ eſſe iuſtitia venalis.ſi aũt eſt dignitas q̃ impetrãti prodeſt ⁊ aliĩ nõ nocet: puta ſine adminiſtratiõe vel impio. qdã ꝯcedũt ꝙ pecunia dari poteſt.de pollic.l.j.§.ſꝫ ſi qs.ſꝫ publice non priuatim:nã ꝑſumit ꝯtra illũ q ex mala ꝯſcia timet exire in publicũ.vt in.l.j.de famo. li.nam ex mala ꝯſcia digna timere cauere nature eſt ⁊ cũ furtiue vel clã vtit vulneratã cãꝫ hr̃e ꝑſumit.⁊ male res agitur cum qð virtute fieri dꝫ pecunia tractat ſm Tulliũ.Jtẽ cauendũ eſt ne qs ſupra fortunã aim ꝯgerat. nã nõ oĩbꝰ cupiẽda hec ſunt ſicut ait Salluſ.in iugurthino. ⁊ iõ in illicitis actibꝰ abſtinendũ ẽ ⁊ opꝫ prudẽtẽ magis regulare ꝯcupiſcẽtiã q̃ ſubſtãtiã ſuã. ſicut ait Ariſto.in.j.politicoꝝ.Jſtis dictis ad ſolatiũ veneamꝰ ad factũ.i.ſcðm notabile.⁊ opponitur ⁊ vr̃ ꝙ barbarius nõ fuerit ꝑtoꝛ verus:ſed ſolũ putatiuus:q2 dicit lex ꝙ ius is qui nõ iure creat eſt decurio ſi ſalariũ ꝑcipit decurio nõ efficit.vt.ſ.ð decur. herennius modeſtinus. ſed ſeruus de iure nõ põt creari pretoꝛ. vt.ſ.de iu.cũ ꝑtoꝛ.§.ſi.ergo ⁊c.Sol.gl.vtrũ ſalariĩ. ꝑceptio conferat offm̃ vel dignitatẽ.⁊ dico ꝙ nõ ꝯfert.vt in ꝯrio.vtrum erroꝛ cõis habilitet inhabilẽ.⁊ dico ꝙ habilitat.vt hic.nã erroꝛ populi ꝑ ꝟitate hr̃ cũ ius facit.ſ.ð ſup.le.l.j. ¶ Scðo opponit ⁊ vr̃ ꝙ barbariꝰ non fuerit ꝑtoꝛ:q2 talis medio tp̃e aliqs eẽ preſumit qualis poſtea declarat.vt.C.de ſeruis ex poꝛ.l. moneoꝛ. ſed hic Barbariꝰ poſtea declarat inhabilis,ergo ⁊ interim fuit.ſoluit gl.ꝙ iſte barbariꝰ poſtea declarat habilis imo liber in ipſa hoꝛa ſue creatiõis: ⁊ ſic nõ ob. ¶ Tertio opponit: q2 ſuo non ꝯpetit publicũ officiũ.vt.ſ.ſi qs ca.l.ſi ſeruũ.Sol.ille nõ eſt ſeruus.ꝯcludit ergo gl.ꝙ Barbarius fuerit pretoꝛ.ꝓ hoc facit q2 vbi de publica authoꝛitate agit ꝑſone habilitas nõ curat.ad ſil le.ſi qs in graui.§.hi quoqꝫ.⁊ ar.C.de ꝑci.imp.of.l.j.Sed extra ꝯ opponit.Pꝛio de tex.ꝙ lꝫ põp.hoc dixerit:tñ authoꝛ.l.hoc nõ ðt:imo vr̃ dicere ꝯtrũ:q2 ðt ꝙ ſeruitꝰ i Barbario latuit.ergo erat al's nõ lateret.de acq.poſ.ꝑegre.in ꝑn.So.latuit ꝑambula hoꝛa ſue creatiõis.vt ðt etiã tp̃e officiĩ geſtiõis latuit ſeruitus ſ.ꝑambula hoꝛa.nõ aũt tũc.erat ſeruꝰ ſed liber. ergo ⁊ pretoꝛ.

1 ¶ † Jtẽ extra op.ꝯ hoc ꝙ ſeruꝰ ⁊ libertus ad dignitatẽ aſpirare nõ pñt.C.ſi ſeruꝰ ad li.aſp.l.j.⁊.ij.ſo hic ſpãle ꝓpter publicã vtilitatẽ ⁊ cõeꝫ erroꝛem. ¶ Jtẽ op.ſi Barbarius fuit ꝑtoꝛ acta ꝑ eũ tenẽt ð rigoꝛe.So.de eq̃tate qua eſt ꝑtoꝛ in habitu exercet i actu.q2 ab vna cã ⁊ rõne ꝓcedit eſſe ⁊ oꝑari ſm Ja. ¶ Jtẽ opp.iſte Barbarius ꝑ obꝛeptionem ꝓmotus eſt.ergo pꝛomotio nulla.de in ius voc.ſꝫ ſi hac.§.ꝑſtationũ.de na reſ.l.j. de execu.tu.qui teſtamẽto.de tu.⁊ cur.da.ab his tutoꝛ ſi petitꝰ. Sol. ille leges loquũt in factis priuatoꝝ iſta in facto publico: vbi ꝟſat ius publicũ authoꝛitate ⁊ vtilitate.ꝑterea hic erroꝛ cõis facit fingi fuiſſe nõ obꝛeptũ. ¶ Jtẽ op. q2 Barbarius illicitis inſignibus vſus eſt,vñ non dꝫ ei dolus ſuus patrocinari:ſed dꝫ puniri.vt.ſ.de fal.l.eos.§.qui ſe.Sol.hic non eſt vſus illicitis inſignibus:ſꝫ licitis ex quo eſt pretoꝛ ergo iure ei licet ſe talẽ vocare qualis ẽ ⁊ ſic ꝯualeſcit dignitas in eũ q eſt vitioſe electus. vt no.Arch.l.diſ.q̃cũqꝫ. ¶ Jtẽ opp.rõ q̃re eſt ꝑtoꝛ ſm tex.eſt publica vtilitas.Sed illa rõ vr̃ falſa. nã q̃ad ſtatutũ barbariĩ non verſat publica vtilitas.ſed quoad litigantes.ergo ratio non eſt vera.Sol.geſta dependẽt a ſtatu:q2 ſi non eẽt ꝑtoꝛ ⁊ liber non valerẽt acta ꝑ eũ.vt ergo valeãt acta ꝑ eũ ideo eſt ꝑtoꝛ ⁊ liber. Jſta ſol.per eũ eſt vera,q2 lꝫ nõ eſſet ꝑtoꝛ de iure ſufficit quoad litigãtes ꝙ erat ꝑtoꝛ de facto.C.de ſen. l. ſi arbiter.⁊ ar.in.l j.C. de teſtamẽtis.ſi ergo dicis barbariũ eſſe ꝑtoꝛẽ ⁊ creationẽ ſuam hr̃e valẽtiã in ſeipſa hoc redũdat ad priuatã vtilitatẽ barbariĩ nõ ad bonũ publicũ. Barbario aũt fauere q decepit ppl'm indignũ eſt,⁊ maxĩe q2 criminoſus ⁊ ĩfamis nõ habuit canonicũ igreſſũ.ꝑterea ſi barbariꝰ fuit ꝑtoꝛ q̃rit q̃re foꝛmat qð ð actibus exercitis an valeãt.qs eñ dubitat valere cũ ſint facta a iuſto ꝑtoꝛe ꝑterea aut barbariꝰ ẽ pretoꝛ de iure cõi aut diſpẽſatiue.pꝛio non.q2 non capax nec ſcðo q2 ſuꝑ defectu ſuppꝛeſſo,q2 non intelligit diſpẽſatũ,de re iud.qdã cõſulebãt.de exc. tu. idẽ Ulp.de.pe.le.cũ dñs ꝑterea nihil debemꝰ ꝑſupponere fruſtra. ſꝫ ꝑſupponere barbariũ pretoꝛẽ eẽ fruſtra reſpectu publice vtilitatis.q2 lꝫ ſit oppoſitũ valent geſta,ſaluatur publica,vtilitas. Jtẽ nõ deberemꝰ iplicare tot.incõtinẽtis.qd dicemꝰ: dicit Su. de cu.⁊ Cy.hic ꝙ barbariꝰ nõ fuit pretoꝛ verꝰ,ſꝫ putatiꝰ.⁊ ſm hoc hec.l.dicit hic ꝓpter publicã vtilitatẽ ⁊ ſupioꝛis authoꝛitatẽ ⁊ erroꝛẽ cõem valẽt geſta ẽt a minꝰ legitimo pretoꝛe. Et hoc ſolũ determinat hec.l.de valentia actuũ exercitoꝝ q̃diu latuit inhabilitas barbariĩ.⁊ alia q̃ ðt circũferẽtia.ſunt rõnes ad pꝛobandũ geſta valere ſm eos.Sꝫ ꝑ gl.facit ꝙ põpo. dicit barbario nõ obeſſe ſeruitatẽ. vñ expꝛeſſe decidit q̃õnẽ quoad ꝑſonã barbariĩ nec eñ eſt dicẽdũ nõ obſtitit.ſ.de facto ſed de iure ſic. nã factũ preſupponitur vñ de eo nõ eſt opꝰ diſputare ſm Jac. Jtẽ ꝓ gl.ſic facit q2 ſi barbarius eſſet minꝰ legitĩa ꝑſona g̃ pro nulla dꝫ reputari.ſ.ꝙ cuiuſqꝫ vni.no.l.j.§.ꝙ ſi nemo. Et cõfirmo gl.tali rõne.vbi ẽ defectꝰ ſolũ in ꝑſona electi confirmatio ſuperioꝛis tribuit ei ius ⁊ idẽ eſt in ꝓmotiõe.vñ ſi homicida q eſt irregularis vel ſymoniacꝰ cõfirmet in ep̃m vꝫ ꝯfirmatio ⁊ erit prelatꝰ tuitione ꝯfirmatiõis ſupioꝛi arg.ꝙ fal.tu.au.l.j.§.idem põp.facit qð no.arch.viĩ.q.j.in ſcriptis:nã in eũ hoc ius cadere nõ põt virtute ꝯfirmatiõis vt no.Jnn.de ꝯceſ.prebẽ.cũ noſtris in prin.ſꝫ certum eſt ꝙ ꝓmotio barbariĩ habuit vi electionis ⁊ ꝯfirmationis facit ꝙ no.Arch.lxiĩ.di.in ſynodo.cũ aliũ actũ nõ requirat ſꝫ trahit ſecũ ſuũ effectũ ſicut confirmatio de cõdi.⁊ demõ. l.pub.⁊ no.ꝑ Jnno.in.c.cũ nihil de elec.⁊.c.cũ inter canonicos.⁊.c.cũ dilectus.e.ti.ꝑ Jnn.⁊ hoc verũ in confirmatione principis ſed confirmatio inferioꝛis non valet ſi in electione ſit vitiũ intolerabile ita intelligo Jnn.in.d.c.cũ dilectus Et adde ꝙ no.Jnn.de dolo.cũ olim ⁊ facit de execu.tu.q teſtamento ⁊ ꝙ iſtud ius cadat in ſeruo ſaltẽ diſpẽſatiue dicit litera apte ibi cum ⁊ potuit ⁊c.nam ⁊ tenet iudiciũ vbi ſeruꝰ iudicat ſi non opponatur exceptio.vt no.Jnno.de ſepul.c.ſciſcitatꝰ.ergo in eo cadit iſtud ius quodãmodo ſꝫ in.d.c.nihil eſt ſꝫ Jnn. videt dicere ꝙ erroꝛ cõis nõ ꝓſit huic q ð ſtatu ſuo nõ errabat ſed bñ ꝓſit litigãtibꝰ errãtibꝰ:⁊ ita poſt multa verba vr̃ cõcludere Jn.i ſi.dicti.c.qð veriſſimũ credo:q2 furtiuũ ingreſſuꝫ habuit.eripiẽs.vt.C.de ꝑmicer.l.ſi.lib.xiĩ.Et iõ barbariĩ ſtatu ðtecto nõ opꝫ eũ ſnĩaliter ꝑuari ꝑtura ſꝫ ioculari nõ eẽ ꝙ no.⁊ hãc partẽ ꝯ barbariũ ꝑciſe tꝫ Jnn.in.c.cũ dilectus.Et ꝙ dico in ſecũdo idẽ in excõicato q2 nõ recipit titulũ dignitatis maxĩe ſpũal'r vt no.arch.lxiĩ.dic.nulliꝰ. ¶ Uenio ad tertiũ notabile de valẽtia actuũ exercitoꝝ ⁊ vr̃ ꝙ nõ valeãt q2 barbariꝰ nõ fuit pretoꝛ quo ad ꝟitatem ergo falſus ꝑtoꝛ: ergo acta nõ valẽt.C.de eo q ꝓ tu.l.ij.C.ð ſac.ſan.ecc.l.decernimꝰ ſi vera eẽt opi.gl.non eẽt opꝰ laboꝛare q2 barbariꝰ fuiſſet verꝰ ⁊ legitimꝰ ꝑtoꝛ ſꝫ tenẽdo ꝙ quãtũ ad ſe nõ fuerit ꝑtoꝛ ſꝫ quo ad alios ꝑtoꝛ debeat reputari tũc opꝫ ſoluere q2 alia eſt exceptio tu nõ es creatꝰ alia: tu non potes eſſe:nã vbi abeſt factũ ⁊ ius eſt exceptio falſi.⁊ h̃ no.hic:q2 non erat defectꝰ in facto ſꝫ in iure vbi vero adeſt veritas facti ⁊ non iuris iſte non ðꝛ falſus ſꝫ inhabilis vt no.ſ.de ꝓcur.l.q ꝓcuratoꝛẽ,dat.§.ſi,ad.l.decernimꝰ, rñde ꝙ ibi nũq̃ fuerat creatꝰ ſꝫ ſe itruſerat ⁊ inuaſerat vt tyrãnꝰ. ¶ Scðo opp. cũ barbariꝰ nõ fuerit ꝑtoꝛ ergo detecta ꝟitate ꝓcedit ꝑ modũ declaratiuũ nõ ꝑ modũ ꝑuatiõis g̃ retro geſta apparẽt infirma q2 declaratio retro non trahit vt.l.pe.ff.de re.mi.⁊ no.in.l.furti §.j.ſ.de inſa.Sol.obiectio eſt vera ꝑ modũ regule fallit hoc in q ꝑtinẽt ad iuſtitiã ⁊ ad iuriſdictionẽ no.Jac.ð acq.here.l.quoties. ¶ Jtem vr̃ ꝙ acta valeant de rigoꝛe ⁊ iure ex quo barbarius erat i q̃ſi poſſeſſione officiĩ.Nã ſola q̃ſi poſſeſſio ſufficit in ĩcoꝛpoꝛalibus extra de iure pa.cõſultus.So.dicit Jn.quod idem verũ in quaſi poſſeſſionibꝰ i q̄bus nõ req̃rit decretũ ſuperioꝛis vel in q̃ſi poſſeſſiõe iuris eligẽdi ⁊ pñtãdi:ſecus vbi req̃ritur authoꝛitas ſupioꝛis nã ſi illa ſit interpoſita ð iure valet ꝙ ſit de rigoꝛe ſi aũt de facto loq̃tur hec lex ⁊ inn.de elec.c. nihil. ¶ Opp.ꝙ acta non valeãt nã barbarius ſciebat legitime non procedere.vt.l.ſi ꝓcu.abñtis.ſ.de ꝓcu.So.legitime ꝓcedit ex quo creatus erat. ¶ Uenio ad rõnẽ ðꝛ h̃ acta valere ꝓpter vtilitatem publicã cõtra imo idẽ in priuata.C.ð ſen.⁊ interlo.om. in.l.ij.So.iuriſdictio ðlegata põt cõſiderari tripliciter vno mõ reſpectu ðlegãtis.Scðo mõ i ſeipſam.Tertio reſpectu actꝰ exerciti.Reſpectu delegantis iuriſdictio ðlegata eſt oꝛdinaria ſicut in dñio vſuſfructus foꝛmalis eſt cauſalis.Sꝫ oꝛdinaria iuriſdictio ẽ publica authoꝛitate ⁊ vtilitate reſpectu iuriſdictiõis in ſeipſa idem in.l.muneꝝ de mu.⁊ hono.reſpectu vero actus exerciti inter titiũ ⁊ ſeiũ nõ attẽdit qualitas iuriſdictiõis:q2 ñ denominat a priuatis vt.l.§.publicũ.de inſt.⁊ iure.Cy.vero dicit ꝙ lex ꝯria loq̃t in liberto nõ in ſeruo ꝙ nihil eſt q2 ſi id qð non eſt iuriſdictio valeret propter cõem erroꝛẽ vt.l.ij.C. de teſt. multomagis ꝙ eſt iuriſdictiõis q2 ẽ magis fauoꝛabile. ¶ Jtẽ opp.ðꝛ hic in alia rõne lr̃e ꝙ erroꝛ hr̃ ꝓ cõſenſu imo ꝯtrariũ tꝫ gl.ſ.ꝙ ꝓ diſſenſu .vt.l.ſi ꝑ erroꝛem de iur.om.iu. Sol.ibi erroꝛ vnius perſone hic ppl'i.ſm gl.vel ibi erroꝛ dat cãm actui exercito hic eſt erroꝛ incidẽs:q2 hr̃ hic ppl's in latẽti qualitate perſone nõ aũt fuit dolo inductus.Tu aũt dic ꝙ erroꝛ hic nõ hr̃ ꝓ cõſenſu quoad barbariũ ſꝫ quo ad acta indiget hac fictione:ſꝫ valent de ex eq̃tate q̃ hñt in ſeipſis. ¶ Jtẽ op.ꝯ tertiã rõnem de authoꝛitate ſuperioꝛis ⁊ vr̃ ꝙ nõ req̃rat..vt.l.j.C.ð teſt.So. ibi in actu teſtis q de ſui natura nõ deſiderat authoꝛitatẽ ſuperioꝛis.Jnn.in.d.c.nihil. ¶ Uenio ad ſcðaꝫ ꝑtẽ ðꝛ h̃ ſꝫ gl.ꝙ barbarius fuit liber effectꝰ.ꝯ.q2 ppl's non ꝑt nihil auferre dñiũ rei mee vt.ſ.q ⁊ a qbꝰ.l.ſi ꝑuatꝰ.So.ibi vex i alio ppl'o q̃ romano i quo oli ſumma ꝑtãs ⁊ abſoluta reſidebat.Solu.h̃ ſpãle ꝓpter publicã vtilitatẽ vel h̃ ſpãle libertatis cã.de nata.reſti.l.q̃õnis.

nā in ſeruo quedā veſtigia iuris naturalis remāſerunt vt inſti.
de iur.natu.vñ ꝺ facili ad talē naturā reuertitur de pac.ſi vnus.
§.ꝙ in ſpē.de na.reſt.ꝑ viā legitimationis.vñ ſepe videmus qꝺ
princeps reſtituit filiū ad ſucceſſionē alteri agnato queſitā.tñ
in dubio hoc nō vr̄ velle.de reſcri.ꝗuis.lib.vj.de li.⁊ poſt.l.gal
lus.§.⁊ qd ſi tm̄ in gl. ¶ Scđo opponitur act⁹ agētiū nō debēt
vltra eorum ꝓpoſitū opari.j.ſi cer.pe.l.nō oīs de re.iu.nerati⁹.
ſed hic nō fuit votū ⁊ anim⁹ dande libertatis.C.de donati.nec
ignorās.So.īmo p̄ſumptio.hui⁹.l.ſꝫ Ja.bu.vel dic ꝙ nō ope
raꝛ vltra niſi ī his ſine qb⁹ volūtas ſuū effectū nō haberet.j.de
ꝓcu.l.ad rē mobilē.⁊.l.ad legatū.ꝺ acq.he.l.illꝺ. ¶ Itē op.C.de
li.cā.nō mutat.vbi dꝛ ꝙ dignitates ⁊ honores ciuiles nō libe
rant a ptāte dñica.So.ꝯcedo ⁊ idē dico ꝙ ille barbari⁹ nō fuit
liber:ſed ſolū in quaſi poſſeſſiōe libertatis.⁊ hoc vult litera ibi
ꝗdiu latuit ⁊c.ibi.ſed ⁊ ſi ſciuiſſet.nā oīa que oīo complentur
nō pōt ꝑfici ſine vera ⁊ certa ſciētia de re.iu.in totū oīa facit ad
hoc.C.de his q a nō dño ma.l.vltima.de fideic.li.gñaliter.§.ſi
qs tutorē.⁊.j.de mil.teſ.l.neqꝫ.§.ſi ſeruū.qꝛ nō crediꝛ princeps
velle alicui preiudicare de auꝛ.⁊ vſu pal.c.ex tuarū. Item qꝺ
nō fuerit liber facit.l.pe.de p̄poſ.ſacri cubi. Concludamus er
go tres finales cōcluſiōes. Prima eſt de barbario ꝙ nō fuit p̄
tor.Scđo ꝺ actiōib⁹ exercitis ꝙ valuerūt.Tertia qꝺ barbari⁹
fuit ſeruus.ergo in ſeipſo barbarius nihil fuit ſꝫ quoad litigan
tes aliquid fuit ⁊ ſic caſu ⁊ fortuna populus romanus fuit ſer
uus ⁊ ſubdit⁹ ſerui nempe fortuna in oī re dānatur ⁊ ſic dicaꝛ
qꝺ barbari⁹ non fuit liber nec p̄tor ergo fuit iudex incompetēs
qūo acta valent. Rñdeo quoad ſubditos iudex ꝯpetēs eſſe vi
detur.vt.ſ̄.dixi ſed in ſeipſo ſecus ſicut ergo nō p̄t hr̄e dñium
ita non pōt hr̄e iuriſdictionē ar.de ſtatu.ho.q furere.§.in vero
2 habitu. ¶ † Modo reſtat querere an cōis error populi publi
ca authoritas ⁊ cōis vtilitas oīa illa tria eſſentialiter requiran
tur ad valentiā actorū.⁊ vr̄ ꝙ ſufficiat ſupioris authoritas cū
quaſi poſſeſſione libertatis vt.C.de ſen.ſi arbiter econtra videꝛ
ꝙ propter periculum multorū diſpēſet hec lex ⁊ ſic ſit finalis rō
publica vtilitas.eꝯ videꝛ ꝙ ſufficiat ſol⁹ error cōis qꝛ facit ius
⁊ maxime in iudice ordinario cui nihil pōt opponi ex quo eſt
in pacifica quaſi poſſeſſione iuriſdictiōis authoritate ſupioris
vt no.Inn.ꝑ hāc.l.de offi.dele.cū ſup ⁊ Arch.viij.q.iiij.nōne.
vbi oīno vide nā quaſi poſſeſſio non dꝫ eſſe ſterilis parit ergo
vſum quēdā q eſt exercere ipſā iuriſdictionē vt no.Inn.de reſt.
ſpo.c.lrīs ſol.credo ꝙ peſſima rō ſit error cōis ⁊ ſuperioris au
thoritas vt.d.l.ſi arbiter.nā ita dꝫ illa lex intelligi ꝙ ibi cōi er
rore ꝓ libero habeat.Itē ibi interuenit ſupioris authoritas.
i.delegatio ſupioris ⁊ ſic eſt illud in iuriſdictiōe delegata que
eſt extraordinaria ⁊ odioſa vt.C de dilat.l.ſi qñ.multomagis in
iuriſdictiōe ordinaria que eſt fauorabilis neceſſaria ⁊ amplian
da.vt.l.j.§.cū vrbē.ꝺ officio p̄fe.vrb.⁊ per hoc puto ꝙ ſi barba
rius nō exercuiſſet niſi vnicū actū ille vnic⁹ act⁹ valeret ⁊ de eq
tate ita valuit prim⁹ ꝗ fecit ſicut vltim⁹. Ponam⁹ ꝙ deficiat
authoritas ſupioris an error cōis ſufficiat. Exēplū in eo q diu
ꝓ notario ſe geſſit cū nō eēt an valeāt inſtr̄a ſemp eīm falſuꝫ cō
miſit dū ſe in notariū ſubſcripſit ⁊ vr̄ ꝙ nō valeāt de rigore ſed
de equitate argu.l.noſtre ⁊.C.ꝺ teſt.l.j.nā notarius eſt teſtis ap
probat⁹ vt.l.hac conſultiſſima.§.vl.Azo dicit ꝯtrium ī cor.auꝛ.
de ſi.inſt.vbi dicit nullo mō valere ⁊ idem tenuit hic Guil.vt.l.
actuarios.C.de nume.⁊ actuar.nō ob.hec.l.qꝛ hic nō erat ali
quis defectus niſi ī ꝑſona barbarij q defectus dꝛ ꝺfect⁹ materie
ſed in qōne ꝓpoſita eſt defect⁹ forme iō eſt ſcribēs fundit⁹ fal
ſus.vt.j.de fal.l.eos.§.q ſe.vñ ſue ſcripture nō dꝫ credi.j.de edē.
l.ſi qs ex argētarijs.§.j.C.ꝺ ꝓb.l.iubem⁹ teneꝛ tñ iſte ſcr bens
partib⁹ ad intereſſe vt.l.vlt.C.de ma.cōue. Non ob.l.j.C.de re
ſta.qꝛ ibi in officio teſtis in quo nō requiritur authoritas ſupio
ris ſed tabellio nemo eſt niſi q a ſupiore creaꝛ.no.Inn.ꝺ ſi.inſt.
cū.p.tabellio nec iuuat poſſeſſio:qꝛ in ea fuit mala fide ꝯſatus
3 facit ꝙ no.doc.C.de fide iſtr.ſi ſolēnib⁹. ¶ † Sed quid dices.ꝺ
vero iudice q tñ erat excōicat⁹ occulte an teneat ꝓceſſus ſuus
a vr̄ ꝙ nō.[a] vt no.in.l.j.C.de iur.⁊ facti igno.tu dic ꝯtriū.qꝛ occul
te excōicat⁹ partibus obeſſe nō dꝫ ar.l.nr̄e.nō ille excōicat⁹ eſt
ver⁹ iudex in ſeipſo ergo multo forti⁹ valēt inchoata ꝗ in bar
bario facit ꝙ no.Inn.in.c.cōſulti.de procu. ¶ Sed quid dice
mus in his que nō fiūt ꝑ modū iuriſdictiōis:vt in ꝯtractib⁹.an
de eqtate valebūt facti ꝯct⁹ a min⁹ legitimo p̄lato ſicut ſi ē in
truſus ꝺ facto nō valēt.xij.q.ij.alienatiōes.ſi vero authoritate
ſuperioris tñ illa authoritas non valuit qꝛ cōfirmat⁹ erat excōi
catus qui hr̄ pro mortuo quoad ſpūalia.vt no.Inn.in.c.nihil
eſt.tñ ſubdiſtigue aut ē act⁹ neceſſari⁹ ⁊ valet.ar.de mino.l.ait
pretor.§.permittiꝛ de ꝓcu.tutor.ī ſi.⁊ ar.huius.l.qꝛ iuriſdictio
eſt neceſſaria ⁊ debita ſubditis impartiri vt in auꝛ.ꝺ queſtore.
§.ſup hoc aut eſt act⁹ volūtarius,⁊ tūc aut cōcernit ꝓprietatē
rerū aut fruct⁹.Pmō caſu ñ vꝫ ꝯct⁹.ar.C.ꝺ his q.ꝓ tuto.l.ij.de
iureiur.l.iuſiurandū.§.j.Secūdo caſu nō valet ſi erat ī poſſeſſio
ne bona fide.qꝛ adminiſtratiōē facti hꝫ lꝫ non habeat ius ple

Not.hanc trimēbreꝫ ꝯcluſionē. De inſtrumētis ꝯfectis ꝑ falſum notarium.

a ¶ Qꝺ nō. vide gl.in ca.rodulph⁹ ī xpñ.ſꝫ ꝺclaratoria.ī ñ.ꝺ reſc.⁊ in.c.ad ꝓbādū de re iud.

b ¶ Interdicaꝛ.vidꝺ oīno eūdē in.l.pe.C.ꝺpoſi.⁊.d.alexan.de imo.ī.l.ea dē.ad.l.iu.repe.⁊eundē bal.in.l.iubem⁹.C.ꝺ ꝓb.⁊ ī auꝛ.habita.C.ne filii⁹ ꝓ patre ⁊ in.l.ī exercēdis.in pe.co.C.ꝺ ſi.inſtru.

nū.ar.extra de elec.querelā.ne prela.vi.ſu.in.c.ſi.Et hoc in ꝓla
tis.ſec⁹ in tutorib⁹ nō legitimis q nihil poſſunt nec in iudicio
nec extra in preiudiciū dñi.vt.l.qui neqꝫ.de reb.eorum.nā dñs
in eorū adminiſtratiōe nō [a]accedit.nec cogiꝛ ratū hr̄e.vt.l.filie.
4 de ſolu. ¶ † Sed qd de ſeruo religionis q aufugit a clauſtro vꝫ
ſunt apoſtate an ſi papa ignorans ꝓmouet eos valeat promo
tio.puta ad ep̄atū.⁊ dic ꝙ nō ſunt ep̄i.tñ valent q̄ faciūt ex q̄ a
cōi errore pro ep̄is reputātur.vt hic.Et iſte caſus frequēter cō
tingere pōt:rō aūt q̄re nō eſt ep̄s ē,qꝛ hoc ius nō cadit in apo
ſtata ſꝫ in homicida in quo cadit hoc ius ipſo iure.⁊ iō eſt ver⁹
ep̄s.Inn.de cōceſ.pre.cū noſtris donec remoueaꝛ.nam remo
uēdus eſt tāꝗ crīoſus ⁊ indign⁹:ſed ꝗdiu nō priuaꝛ verus pre
lat⁹ eſt.nec ob.de fideic.liber.cū vero.§.ſubuētū.qꝛ ibi agitur de
preiudicio tertij hic nō.nā ibi de iure tertij.hic de iure ſolius cō
cedētis puta pape.Sīꝛe ſi dol⁹ dat cāꝫ ꝯctui.⁊ ſequaꝛ traditio
dñij.trāſfertur dñiū.j.de dolo.eleganter.Sed qd ſi papa ex cer
ta ſcīa tales ꝓmouet dico ꝙ diſpēſare vr̄.de re iud.qdā cōſule
bāt.⁊ no.in.l.ij.C.de diuer.of.li.xij.inferiores aūt nō diſpēſant
niſi cā cognita ⁊ in caſib⁹ ꝑmiſſis.vt in.c.at ſi clerici.extra de iu.
ꝑ Bar.⁊ Inn.ꝙ nō ꝓdeſt hoī pro legitima diſpēſatiōe factum
temerarium inferioris qꝺ eſt no.Sed quid de his q̄ iſti prela
ti putatiui ordinant per modū legis cōdende.vt in.c.animarū.
§.ſtatuto.de conſtitu.li.vj.an valent.breuiter caſus eſt hic ꝙ ſic.
tñ dicit Inn.ꝙ licet proceſſus exerciti per modum iuriſdictio
nis inter partes nō veniant caſſandi.vt hic.ſecus in legibus:qꝛ
ſunt q̄ad futura dānata authoritate.vt not.Inn.de elec.nihil
5 eſt.tñ illa caſſatio non trahit effectum ſuū retro. ¶ † Cōclude
ergo ex predictis ꝙ qdā ſunt act⁹ exerciti per modū legis.Qui
dam per modum iuriſdictiōis litigioſe quidā per modū conuē
tionis.Quidā per modū liberationis.⁊ facit.j.ꝺ condictio.ind.
l.ſi vrbana.⁊.j.de pac.ſi tibi.§.cū poſſeſſor.Sꝫ quid de ſenten
tijs ſpiritualib⁹ iſtorū epiſcoporū putatiuorū an ligāt.⁊ vr̄ ꝙ nō.
nā cū deus ligat nō ligat cōtra veritatē.ar.j.de condi.ob cau.ſi
pecuniā.§.ſi ſeruū.vñ in ſnīa excōicationis plus cōſideraꝛ veri
tas quā opi.vt no.archi.xj.q.iij.in.c.ſnīa paſtoris.⁊ credo ꝯtriū
quoad ecc̄liā hui⁹ mūdi.qꝛ hꝫ adminiſtrationē iuriſdictiōis ⁊
meri ⁊ mixti imperij tam in ciuilib⁹ ꝗ in crīalib⁹ etiā ꝑ inqui
ſitionē ⁊ iudicis offm̄.vt hic.⁊ hoc eſt verū in ſpūalibus q̄ fiunt
rōne publice vtilitatis ⁊ publici officij.ſecus in alijs:vt not.In
no.de cōſue.cū dilect⁹.⁊ no.arc.xj.q.j.Nos in hoīem.vbi oīno
vide per eū. ¶ Sed qd ꝺ actis motis a minus iuſto prelato vꝉ
ab eo q poſtea remotus eſt ab actu an tꝫ videꝛ ꝙ ſic.ar.eius ꝙ
no.j.de iud.nō idcirco.§.cū poſtea.j.rē ra.ha.l.ꝓcu.ad exhibē
dū.§.fin.cōtrariū facit.j.de ſol.diſpēſatori.ſi cer.pet.eius qui.de
admi.tut.vulgo.⁊.l.actor.rē rat.ha.dic ꝙ pria pars eſt vera in
prelatis ex quo ſunt in pacifica poſſeſſione.ar.l.noſtre.⁊ de elec.
q̄relā.ſcđa pars eēt vera in tutoribus ⁊ ſimplicibus adminiſtra
toribus.de quib⁹ etiā loquitur glo.que eſt.j.de procur.l.q̄ oīa.⁊
adde qꝺ no.Dy.in.c.j.in.vij.q.de reg.iur.vbi ſentit ꝙ.l.nr̄a.hꝫ
locū in publicis officijs authoritate ⁊ vtilitate.ſecus ſi vtilitate
priuata:vel priuata vtilitate ⁊ authoritate ſm̄ Dy.⁊ officiū pre
latorū cenſeꝛ publicū etiā vtilitate.ar.ſ̄.de iuſti.⁊ iur.l.j.§.pu
6 blicū ius in ſacris ſacerdotib⁹ ⁊c. ¶ † Quid de notario ab offi
cio priuato an vetera inſtr̄a ꝑficere ⁊ publicare poterit.⁊ videtur
ꝙ non:qꝛ deficit in fide.In cōtrarium videꝛ:qꝛ fides illa in pre
teritū extimaꝛ ⁊ illa pars eſt vera:qꝛ alij non debet nocere ſentē
tia lata contra notariū,de infam.luci⁹.cū ſi.⁊ facit qꝺ not.Inn.
ꝺ hereticis.c.fraternitatis.Ex quo eīm ſnīa amotionis ſortitur
ſuū effectū ex tunc nō valēt ſcripture poſtea inchoate:ſꝫ vetera
ꝯſummare poteſt:qꝛ ſumūt vim retro.ar.vt cauſe poſt pu.adſit
tu.l.j. ¶ Sed quid ſi notari⁹ nō eſt adhuc dānat⁹ ſed pēdet ꝓ
ceſſus an interim pōt inſtr̄a facere.⁊ videꝛ ꝙ nō.vt.C.ꝺ ꝓcura.
l.reū criminis.arg.de excu.tu.diximus:qꝛ idē operatur ꝓceſſus
pendēs qꝺ ſnīa.de excep.l.fundum.⁊.l.fundi.ad idem facit de li.
cā.qui de libertate.de ſo.ꝙ ſi forte.§.j.de admini.tuto.cyrogra
phis.§.pe.ecōtra.qꝛ pendētia proceſſus operatur idem qꝺ ſnīa
abſolutoria:qꝛ dubiū ⁊ certū paribus paſſibus ambulāt pro eo.ſꝫ
nō opatur idē ꝯdēnatoria ex quo interim eſt in poſſeſſione of
b ficij videꝛ ꝙ poſſit offm̄ exercere niſi expreſſe ſibi interdicaꝛ.[b] vt
l.moris.de penis.⁊.d.l.cyrographis.§.vltimo cum ſi.ad idē fa
cit qꝺ not.j.de infa.l.furti.§.j.nā ⁊ miles antequā ſit exanthora
tus ꝓ milite eſt repudiādus.facit ꝙ no.j.de infa.l.ij.§.miles.⁊
de edē:ſi qs ex argētarijs.§.j.ꝑ Odofr.ibi,credo ꝙ hec ꝑs ſit ve
rior.qꝛ lꝫ ibi ad nouū honorē aſpirare non debeat tñ executio
officij poris nō denegaꝛ,qꝛ eſt in quaſi poſſeſſione cui⁹ vſus in
terim ſibi ꝯpetit iure ꝓprio.nā etiā interī notari⁹ ē.nō obſtat.C.
de ſuſpec.tu.l.eū quē officiū tutoris eſt gr̄a alterius introductū
⁊ non intereſt tutoris.ſecus in officio tabellōis.nam honor eſt
ſibi credi.⁊ ſua intereſt ⁊,eſt offm̄ publicū authoritate ⁊ vtilita
te.Et facit qꝛ in dubio cōſtitut⁹ pōt licite poſſidere.⁊ vti poſſeſ
ſione.de operis no.nun.ſi prius.cum ſimilibus.⁊ ſic interim nō
auferuntur ſibi bona.⁊ non debet ei auferri officium nec ſtatus
arg.

arg. de ſtatu ho.q furere.nec fama.C. de infa. nul'ĩ. honeſtius
tñ facit ſi interim abſtinet a nouis inſſ'is.imo vr̃ qđ ſit oĩno ꝓ
hibitus ſicut ferre teſtimoniũ.vt.ĩ.de teſt.l.iij.§.lex iul.⁊.l.teſti-
moniũ.la.ij.Et no.in.l.j.đ reis poſt.li.xj.vbi dicas aliđ in teſte
ſimplici aliud in' tabellione.nã infamis nõ põt eſſe teſtis.tñ põt
exercere tabellionatũ niſi in offõ deliquerit. ⁊ ſit amot⁹ ab eo.
Jtẽ dictũ tabellionis eſt magis autenticum ꝙ dictũ teſtis.vt
nota.inſtit.de inuti.ſtipulatio.§.itẽ verborũ.Jtẽ quidã nõ pñt
eſſe teſtes in iudicio.ſed in cõtractib⁹ ſic.C.de hereticis.qm̃ non
credo fidem totalr̃ annihilari ſed diminui ſi poſtea culpabilis
iudicet.¶ Quid ſi papa trãſtulit ep̃z đ vno ep̃atu ad aliũ ep̃a
tũ ille ignorãs tãꝙ prim⁹ ep̃s aliqua geſſit.qrit an valeãt ⁊ vr̃
ꝙ ſic:qꝛ papa non vr̃ executionẽ officij adimere ignorãti.đ reſt.
ſpo.audita.ex eo ꝙ ſit plene trãſlat⁹ de iure.ar.de off.p̃ſi.l.ſi for
te.ar.ꝯ.ĩ.de manu. vin.l.ſi pr̃.⁊.l.ex ꝓuincia.⁊ ar.ĩ.de iud.l.ij.
§.j.⁊ ibi non reqrit̃ ſcia.ſed hic,fauore iudicioꝝ.hic aũt eẽt op-
poſitũ.alia nõ obſtãt.⁊ ideo valet iudiciũ qđ fecerunt litigãtes
corã eo.⁊ qꝛ in legib⁹ ꝯrijs tractabatur de lucro captãdo hic de
dãno vitãdo.ſaltem de euitãdo dãno expenſarũ factarũ in lite.
facit qđ not.ĩ.de ꝓcur.põp.§.ſed ⁊ his.¶ Cõclude tres caſus.
Qñqꝫ qs nunꝙ fuit in officio de iure.ſed de facto in colorata
poſſeſſiõe.⁊ loqt̃.l.nr̃a.¶ Qñqꝫ fuit de iure ⁊ de fctõ.tñ erat ꝓ-
uatiõi ſubiect⁹.vt qꝛ dolo obtinuerat officiũ.⁊ tunc valerent in
terim geſta,⁊ quoad ſcientes:qꝛ vere eſt talis ⁊ pro tali ſe gerit
donec per ſuperiorẽ remoueatur. Qñqꝫ quis iam fuit in offm̃
ſed hodie nõ eſt tũc nõ valẽt,ſi quidẽ ſit per ſniam amotus:nã
ſi in.l.noſtra eſſet lata ſnĩa depoſitionis cõtra barbariũ ex tunc
geſta nõ valerẽt.vt no. Jn.de accu.qualiter in gl.magna.ſi aũt
eſt ſibi adẽpta iuriſdictio ꝓpter errorẽ ipſius adhuc acta tole-
rant̃ đ reſti.ſpo.audita.de hoc tãgit̃.ĩ.ſi cer.pe.l.ſi s q.in pn.⁊ fa-
cit qđ no.ĩ.de cõd.ind.l.ſi nõ ſortẽ.§.ſi filio.lꝫ em̃ abñti ⁊ ignorã
ti iuriſdictio ꝯferat̃ ⁊ adimat̃ tñ exercitiũ nõ cõfertur nec adimi
tur ignorãti.vt no. Jnn.⁊ Hoſt.extra de reſt.ſpo. ex cõqueſtiõe.
⁊ arch.in.c.iij.de ꝓcu.lib.vj.Sed qũo rñdes ad.l.ij.§.j.đ ind.in
verſi.ignorãs.hꝫ executionẽ iuriſdictionis prorogate. Rñdeo
iuriſdictio ꝓgata ẽ eadẽ in ſubſtãtia cũ iuriſdictiõe principa-
li.⁊.iđ ſufficit ſcia circa iuriſdictionẽ principalem lꝫ circa acceſ-
ſoria nõ ſit ſcia nã accreſcit ignorãti. Et facit ad predicta ꝙ in-
terdũ.quis ex vna pte ꝓcedit.⁊ ex alia ꝓceſſus vꝫ vt no. Jnn.
de preſcri.c.cũ officijs.ſec⁹ ſi in eo ex q̃ principaliter confert̃ iu-
riſdictio erret̃.ar.ĩ.ind.ſol.l.iij.§.⁊ ſi quidẽ.de acq.here.ſꝫ ⁊ ſi de
ſua.¶ Sed quid ſi nõ eſt ignorãtia circa factum ſuperioris ſed
circa qualitatẽ ſue pſone labitur vt qꝛ credit ſe excõicatũ cũ nõ
ſit an vꝫ ꝓceſſus credo ꝙ ſic de cõd.⁊ demon.multũ qꝛ circa im-
pedimenta inſpicitur ꝟitas ñ ſua opinio ſingularis.⁊ ẽ arg.ĩ.đ
7 iur.⁊ fac.igno.regula.§.qui ignorauit.¶ Deinde q̃ro qũo col-
ligit̃ hic ꝙ error cõis facit ius.nã ſi non interueniſſet hic factũ
ſuperioris nedũ error populi.ſꝫ error toti⁹ mũdi non facit ius
aliqđ.So.eſſe habilẽ vel inhabilẽ in iuris diſpõne cõſiſtit.ĩ. de
ꝓba.ab ea pte ſed error iuris cõis inhabilẽ habilitat ergo ius
facit vl' dic qđ ius facit.ĩ.i.facit valere geſta q̃ al's ñ valerẽt đ in
re.¶ Sꝫ opp.⁊ vr̃ ꝙ nõ ſolũ i facto cõi gñali ſꝫ etiã i facto ꝯctu
ſpãli cõis error ius facit it̃ ptes.vt.ĩ.ad mace.l.iij. C.ad mace.
xenodor⁹.So.illud eſt ſpãle odio exceptiõis macedoniani,nã il
le q credit eũ cui mutuat eſſe patrẽfami.nõ ꝯtẽnit macedonia
nũ.Et iđ cõtẽnẽd⁹ nõ eſt nec dãnificãd⁹ in amiſſione pecunie
mutuate:qꝛ agit de dãno vitãdo vbi error facti nõ nocet. ⁊ ma
xime error cõis.i.quãdo actio de peculio q̃ ei queſita niſi ſit lata
ſnia:qꝛ tũc error ſingularis nocet.ſꝫ error cõis in effectu nõ no
cet vt.đ.l.q̃ſitũ.al's eſt.§. deinde in.l.nr̃a. apparet qđ opi. cõis
ꝓualet ꝟitati alibi ꝟo nihil vꝫ niſi cũ veritate ꝯcurrat de acqui.
her.cũ qdã.§.qđ dr̃.alibi ꝟitas opiniõi prefert.ĩ.de iniur.l.eum
q.§.ſi.glo.ij.de he.īſtit.herẽni⁹ tyburin⁹ đt ꝙ vbi ignoram⁹ cer
titudinẽ volũtas ꝟitati eſt p̃ferẽda.imo dicit ꝙ ꝟitas regulr̃
eſt p̃ferẽda fallit:qñqꝫ vt hic cum ſi. Jnnoc.de big.nup ſuper illo
8 gñali nõ inſiſto.¶ † Deinde no.gl.qđ legitime actũ eſt ex ſup
a uenictĩ caſu non tractat.ᵃ ⁊ colligitur iſtud notabile q̊ ad acta-
qꝛ legitime ꝓceſſerũt non quoad factũ barbarij:qꝛ nõ ꝓceſſit le
gitime ſm verũ intellectũ nec poſſumus arguere in ꝯriũ ex lr̃a
cõditionali que dicit ſi ſciſſet.nã verũ eſt ſi ſciſſet. ſed preſumit̃
nõ creatur⁹ eẽt ſi ſciuiſſet indignũ qꝛ non preſumit̃ id factũ eẽ ꝙ
fieri nõ debuit.¶ Uenio ad vltimã ptẽ, đr hic ꝙ multo magis
in impatore ꝯ:qꝛ imo pari rõne ⁊ pari ptãte.⁊ ſicut ĩ natura pa
ri vn⁹ maior alio non eſt ſm Ang.⁊ no.de manumi.vindi.l.apđ
eũ.ita nec id p̃ſertim qꝛ appellatio preceſſit.l. j.de conſt. prin.l.
ij.§.nouiſſime de orig.iur.Sol.verũ eſt ex pte poteſtatis ſed ex
pte ꝯſenſus facili⁹ ⁊ veri⁹ cõſentit vn⁹ quã populus. facit qđ
no.Jnno.in.c.grauẽ.de ſen.excõ.¶ Sꝫ oppo.ſi errat princeps
errat vnus ⁊ nõ errore cõmunis ergo multo minus debet dice
re non multo magis.Sol.non attẽditur hic error cõis reſpectu
creãtis.ſꝫ reſpectu ſubditoꝝ.⁊ ſm hoc dicit multomagis ꝙ in
pp̃lo vl' dic nouã expoſitionẽ multomagis ꝙ in barbario vt ſic

ſenſus ſi Barbari⁹ fuiſſet creat⁹ ĩperator min⁹ noceret ei ſnit⁹
ꝙ ſi ptor:qꝛ ĩperatori nihil opponi põt dũmodo ſit catholic⁹ ſi-
cut ſunt alamãni q ſunt optimi catholici ⁊ fideles ſicut ⁊ pape
expoſitores ergo loquũt̃ in impatore creãte ꝯ etiã in imperato-
9 re creato. ¶ † Ultimo iſta.l.allegatur ꝙ qs p̃ſumit̃ dignus ex
fama de hoc no. Archi.viij.q.ij.dulciſſimi.itẽ p̃ſumitur inocens
ex fama niſi ſuo conatu ſumpſerit originem ꝯtra exiſtẽtiã veri
tatis de adulte.miles.§.pe.⁊ illa q̃ fama ſciuntur p̃ſumũtur ab
omnibus ſciri.vt not.in.l.j.ff. de recepts. hic ſit finis.l. propter
vtilitatem iſta ratio tangit partes litigantes ⁊ ibi tamen iſta
ratio tãgit officiũ ⁊ cãm efficientẽ ⁊ ibi:ſed ſi illa rõ tãgit intẽ-
tionẽ creantis cuius ſummũ impium demonſtratur qui põt diſ
pẽſare de officio in ſtatu ſeruitutis ⁊ liberare etiã gratias agi-
mus deo omnipotẽti q eſt bñdict⁹ i ſecula ſeculorũ amẽ. ¶ Re
petita eſt hec.l.ꝑ egregiũ atqꝫ pitiſſimũ vtriuſqꝫ iuris docto-
rẽ excellẽtiſſimũ dñm Baldũ de peruſio.ſub anno. Mcccclxvj.
in ciuitate Peruſij.cui⁹ anima requieſcat in pace.

Additio Baldi.

1 ¶ Jmperator an poſſit dare libertatem.
2 Princeps facilius dicitur conſentire quam populus.
3 Dicta in populo romano,an habeat locum in imperatore.
4 Honor petendus eſt.
5 Dominia dicuntur eſſe de iuregentium.

Barbari⁹ Uide Jnn.đ exc.cũ eccleſiaſticus.
⁊ ẽ.c.exceptiõe.eo.ti.⁊ de conceſ. pre
bẽ.lr̃as .in ſi.⁊ de relig.do .cũ dilectus ⁊ de accu.qua
liter.el.ij.⁊ de exceſ.pla.inter dilectos in gl.magna vide Jnno.
de reſcr.ſciſcitat⁹.⁊ ⁊.c.ſup literis.in gl.imo ſine ⁊ de cõſue. cũ di ᵃ
lectus ⁊ de elec. qualiter.⁊.c.cũ dilectus ⁊.c.nihil eſt de big.ſup
⁊ de offi.dele.c.cũ cauſam.in gl.magna.ibi oĩno videas.⁊ đ pro
cu.conſulti.⁊ de reſti.in integ.c.in gloſſ.per monachos .⁊ de do
lo.cum olim.in glo.mag.⁊ eo.tit. ꝟitatis. ⁊ de app. ſi duobus.
Bal.¶ Jn tex.deſignatus vim electiõis ⁊ cõfirmatiõis hꝫ deſi
gnatio:qꝛ cũ hoc etiã in vna pſona reſideat nõ ſunt actus diſti
cti electio ⁊ cõfirmatio:ſecus ſi vna perſona repreſentaret plu-
res:qꝛ ibi eſſent diſtincte ⁊ cãe ⁊ perſone.⁊ actus dñt eſſe diſtin
cti ⁊ colligit̃ ex no.ꝑ Jnn.de elec.cũ inter in.gl.¶ Sꝫ nonne vbi
nõ pñt diſtingui iura ita qđ aliđ ſit ius qđ ex electiõe ⁊ aliđ ꝙ
ex ꝯfirmatiõe q̃rat̃ ibi electio ⁊ cõfirmatio nõ dñr actus diſtin-
cti adde.qđ no.Jnn.de elec.publicato.ibi. ſo. dicũt ⁊c. ¶ Jn.
tex.latuit hoc an fuerit ſeruus .¶ Jbi q̃ dixerat ꝓnũciando in
ter litigatores.¶ Jbi decreuit.edicta proponendo.¶ Jbi.⁊ ve
rũ,puto cõtra.de numelarijs ⁊ actuarijs.l.actuarios ſꝫ hic con-
firmat̃.ibi,añ ꝯfirmationẽ non iure electus geſſit.¶ Jbi huma-
nius.qđ ſit humanũ probatur:quia iterare proceſſum eſt odio-
ſum ⁊ penale cum eius contrarium ſit fauor.l.non eo minus.ſed
probaliter errans nõ debet penã pati.Jbi,populus. dicit Jnn.
qđ nomẽ pp̃l'ſ eſt nomẽ iuris nõ perſonarũ.de ſen.ex cõi.graue.
alibi aliter.de priui.qđ nõnullis.¶ Jbi decernere diſpenſatiue.
¶ Jbi liberum.⁊ ſic remouiſſet impedimentuꝫ.¶ Jbi feciſſet:
ſed reuoco in dubium eũ.Ecce qđ prin.ſcit aliquem ſeruum fa-
cit eum pretorem vtrum videatur diſpenſaſſe ſecum qđ ſit pre-
tor ſtante ſeruitute an videatur dare libertatem.differentia eſt:
qꝛ in p̃rio caſu remanet ſeruus nec poſſet ad aliam dignitatem
aſſumi.Jn ſcđo habilis fact⁹ eſſet ad oẽm dignitatẽ.argu.đ ex
cuſa.tuto.cũ ex ofone.Et vr̃ qđ ſit diſpẽſatio nõ reſtitutio na-
talibus,vt i.c.ij.de fil.p̃ſby.lib.vj.ꝯ dico.nã id accipiendum eſt
quod vitio caret.de leg.in ambigua. Jtem qđ veriſimile eſt ſed
veriſimile videt̃ ex culmine dignitatis qđ nolit ipſam dignita-
tẽ minuere p̃ficiendo ei ſeruũ.⁊ ideo dico eũ liberũ.vt in aut.cõ
ſtitutio q̃ de dignita.⁊ hic de offi.p̃ſi.l obſeruare.⁊ de conſtitu.
1 prin.beneficiũ.qđ no.¶ † Et qđ poſſit imꝑator libertatem dare
eſt caſus i.l.ij.⁊.iij.C.de ſer.q ꝓ premio.quãuis dñium non põt
auferre al's.ſꝫ hic in libertate ideo eſt qꝛ cũ facto principis con-
currit ius gentiũ primeuũ.Jbi,multomagis.nõ vi maioris au
thoritatis,ſed vbi ex p̃ſſiõis,qꝛ magis ꝓprij cõſenſus.nã popu
2 lus nunquã cõſentit niſi ficte.vt no.in.l.ij.C.que ſit lon.conſue.⁊
extra de cõſue.ex parte.ꝑ Jn.¶ † Jtem qꝛ facilius cõſentit pn
ceps ꝙ populus.vt.l.j.i ſi.đ liberis vniuer.cum ſilr̃.¶ Jbi,obſer
uandum eſt.C.de crimi.ſacri.l.ij.⁊ nota.de abſoluta ptãte prin-
cipis dicit.Jnno.qđ princeps ita põt p̃ſcribere rem alterius ſi-
cut priuatus niſi abſoluta ptãte vtat̃.nã tũc nõ p̃ſcribit ſꝫ eum
vt ipſe no.de poſtu.pla.bone.el.ij.in glo quare ad fi.i llius glo.⁊
eſt rõ.qꝛ nemo p̃ſcribit qđ hꝫ de viuca.ſequit̃.§.lana.⁊ intelligo
qñ in ſubditos.nã in non ſubditos ẽt papa nullam hꝫ ptãtẽ.de
fo.cõp.lꝫ ꝑ Jnn.¶ Hec.l.loqt̃ in his que in iudicijs aguntur
qđ i hiſq̃ agunt̃ ex iudiciũ.puta ſi ei q eſt i poſſeſſiõe dignitatis
ſoluit̃ a debitorib⁹.dic aut eſt in poſſeſſione authore ptore ⁊ ſol
uẽtes ſibi liberant̃.arg.hui⁹.l.aut ſine ptoris authoritate poſſi
det ⁊ tũc aut loqmur de debitorib⁹ ipſi⁹ dignitatis.⁊ nõ liberat̃
ſoluendo ꝑ ori.vt l.actuarios.aut debitorib⁹ ab ipſo poſſeſſore
ꝯctis ⁊ liberat̃.vt.ĩ.đ ꝯd.id.ſi vrbana.facit qđ no.Jnno.de reſti.

ᵃ ¶ Retra
ctat̃ vide
Dy.in re.
ĩ ãbiguis.
in.vj.in ca.
factã ⁊.d.
bar.ſo.ci-
no i ꝯſ.lxj.
inc.in pre
ſenti.ꝟſi.ĩ
qꝛ prima
parte.

ſpol.in literis.⁊ de elec.q̃relã.caſus Barbarius ſeruus fugiti-
uus rome preturam petijt ⁊ pretor deſignatus ⁊ multa geſſit vt
pretor tam ferendo ſententias ꝙ interponendo decreta.q̃ritur
an fuerit pretor reſpondetur ꝙ ſic ſ̃ꝫ gl. ¶ Secũdo an valeant
geſta coram eo. Reſpõdet ꝙ ſic.ſ̃m omnes. Et hoc ꝑpter tres
rationes. Prĩa publica ⁊ cõis vtilitas ciuiũ que eſt ius, ibi an
fore ⁊c. Secunda humanitas ſiue benignitas ibi hoc enim ⁊c.
Tertia ratio eſt voluntas populi tacita.potuit enim hoc popu
lus.cum ergo potuit ⁊ preſumit voluiſſe. ergo ⁊c. ¶ Tertio q̃
ritur an fuerit liber. ⁊ rñdet ſ̃m gl.ꝙ ſic:ideo qꝛ veriſimile ẽ po
palam ſi sciſſet feciſſe liberum.ergo ⁊ in noſtro caſu ignorãs idẽ
feciſſe videtur propter publicã vtilitatẽ ⁊ errorẽ cõem.qḋ tñ fa
cilius expedit a principe qui cõſentit facilꝰ.h.d.ſ̃ꝫ gl ¶ Scḋꝫ
alios ſic pone caſum. Barbarius deſignatus pretor multa de
creta interpoſuit:multas ſententias tulit:q̃ritur an valeant an
vero detecto ſtatu barbarij nulla debeãt iudicari. Ulpia.premit
tit quod pompo.dicit ſeruitutẽ nõ obſtitiſſe barbario. tamẽ di
cit Ulpia.bene eſt verũ ꝙ non obſtitit quominus fungeret offi
cio.ſꝫ an dignitatis ꝓprietate functus fuerit ꝙdiu latuit.dubi
tabile ẽ.verũ q̃cq̃d ſit in q̃one ꝓpoſita an valeant acta dt iuriſ-
conſultꝰ dicẽdũ eſſe valuiſſe de eq̃tate ꝑpter vtilitatẽ litigãtiũ.
¶ Et ſi dicis q̃ñ valebũt geſta a ſeruo.rñdetur ꝙ valere pñt.
Nam ſi populus romanus vellet poſſet ſeruo decernere hãc po
3 teſtatem imo eum etiã liberũ facere. ¶ †Fuit queſitũ an dicta
in populo romano habeant locũ in imperatore. Reſpondetur ꝙ
ſic,multomagis.h.d.ſ̃m Pet.⁊ ſuos ſequaces. ſ̃m Ja.de aret.
ſic pone caſum ꝙ duo querunt.ſ. an fuerit p̃tor. ⁊ allegat dictũ
põp.ꝙ ſic.deinde dicit ꝙ dictũ põp.intelligitur ꝙ non obſtitit
quoad exercitiũ officij:tñ in rei veritate qꝛ ſeruꝰ ꝙdiu latuit p̃
tor nõ fuit. ¶ Scḋo q̃ritur an valuerunt geſta ⁊ determinat ꝙ
ſic vnica ratione que ex concurſu trium cauſarum formatur.ſ.er
roris cõis:publice vtilitatis ⁊ authoritatis ſuperioris.deinde
remouet dubiũ ſi non eſt pretor ⁊ latuit ſeruus ergo impoſſibile
eſt acta valere. Nã dicit ꝙ non eſt impoſſibile cõſiderato ꝙ po-
pulus romanus ẽt ſtante ſeruitute põt decernere hãc p̃tatẽ de
iudice nor.p̃dicta determinant duo alia dubia. Pone ꝙ ppl̃s
romanꝰ ſciebat eũ ſeruũ nũq̃d deſignãdo eũ pretorẽ videtur eũ
liberũ effeciſſe reſpondetur ꝙ ſic.deinde vtrũ dicta in populo
habeant locũ in imperatore.⁊ reſpõdet ꝙ ſic. Et iſta eſt tertij ca-
ſus poſitio in.l.noſtra directe contradicens poſitioni gl. ⁊ ſcḋm
4 diuerſos ſenſus diuerſa ⁊ contraria colligunt. ¶ †No.ſ̃ꝫ gl. ꝙ
quis ambit honorẽ. Scḋo ꝙ barbariꝰ fuit p̃tor. Tertio ꝙ eius
acta valuerunt. Quarto ꝙ error cõmunis ius facit. Quinto ꝙ
bñ geſtũ nõ eſt ex ſupueniẽti cã retractandũ. Sexto ⁊ quod eq
tas p̃fertur rigori. Septimo ꝙ populus romanꝰ põt diſpẽſare
ↄ̃ ius gẽtiũ. Octauo ꝙ populus romanꝰ ⁊ pñceps pñt dñꝫ pri
5 uare dñio ſerui ſui. ¶ †Nec ob.ꝙ dominia ſunt de iuregentiũ:
qꝛ verũ eſt in ſua generali inuẽtiõe non in modis querẽdi ⁊ amit
tendi.ſ.omnibꝰ. Nono conſide.id qḋ p̃t populus romanꝰ multo
magis poteſt imperator. ¶ Uenio nũc ad gl. in gl. deſignat in
fi. Prima ſolu.non videt vera:qꝛ ſymoniacus non habet cano
nicum ingreſſum.vt dicta.l.ſi quemq̃. Itẽ hic non tenet d̃ſigna
tio. Itẽ vr̃ cõtra.l.non dubiũ.ſ̃m Pe.ſꝫ ibi prohibet ipſꝫ actum
hic quedã circũferẽtia ⁊ extrinſeca ab ipſo actu principali. ⁊ ſic
illa nil ad ꝓpoſitum.non eñ hic deſignatio vel ꝓmotio.ſed am
bitus prohibet,vnde quoad.l.noſtrã prima ſol.glo. põt ſaluari.
ſed id qḋ ſubijciunt de ſymonia eſt falſum qꝛ vbi cõmittitur ſy
monia:ibi verſatur turpitudo.vnḋ reprobat actus rõne turpi
tudinis.⁊ ſic etiam de iure naturali nõ vꝫ:qꝛ ↄ̃ bonos mores vt
l.iuriſgẽtiũ.§.pretor ait. ¶ Declaro hoc magis.q̃ñq̃ ſymonia
a committiturᵃ in electiõe nõ in cõfirmatiõe q̃ñq̃ cõmittit in pro
uiſione ſeu inſtitutiõe.q̃ñq̃ cõmittit in confirmatiõe. Primo
caſu eſt opi.vtrũ valeat confirmatio quaſi vitio carens. q̃dã ꝙ
ſic alij ꝙ non.in alijs omnibus cõſtat ipſo iure eſſe nullũ decre
tũ per ſymoniã ⁊ vitioſe interpoſitum ſ̃m oẽs. tñ Inn. eſt iſtiꝰ
opi.ꝙ ſi ſymonia eſt ↄmiſſa in ſola electiõe ipſo iure nulla ſit cõ
firmatio ꝓcedẽs vitiũ illiꝰ electiõis:qꝛ dicit cuꝫ electio non teneat
nec inſpecto iure naturali ſit ius vllũ queſitũ qḋ non põt confir
mari:⁊ ſi ↄfirmat iure nulla eſt ↄfirmatio. tñ hoc quod dicit in
c.ꝙ ſicut.modificat.in.c.cũ dilectus.e.ti.ꝙ lꝫ ſit nulla confirma-
tio,tñ acta valẽt fungẽte publica vtilitate ⁊ errore cõi per hãc.l.
¶ Ego dico hoc eſſe verũ vbi delictũ eſt in ſola electiõe.ſi autẽ
eſt in cõfirmatiõe dubito an acta valerẽt.⁊ eſt ar. ꝙ non. ĩ. q ſa.
cog.quoties vitioſe.cũ ſi.nã non valerẽt ſi nulla cõfirmatio eſſet
acta.⁊ no.idem Inn.de elec.qualr̃.⁊ ad.l.noſtrã.rñdeo qꝛ non e-
rat hic defectus in ſola perſona electi.hoc tenet Ja.de bel.C.d
ſen.l.ij. ¶ Uerius credo ꝙ valeãt geſta ſi eſt ĩ poſſeſſiõe. ⁊ cõis
error ⁊ publica vtilitas hoc ſuadẽt. Hoc ꝓbo p̃latꝰ eñ eſt obli-
gatꝰ ſubditis ad faciẽdũ eis iuſtitiã.⁊ p̃t ad hoc cogi in aut.de
q̃ſtore.§.ſup hoc. Itẽ eſt obligatio realis.nam ipſa dignitas eſt
obligata ſubditis ad hoc ⁊ ſic ex hoc reſultat ius reale. igitur
quaſi poſſidet hoc ius ab vniuerſitate ſubditorum. Et ſimiliter

a ¶ Cõmitti
tur. Et an
⁊ q̃ñ ↄmit
tat ſymo-
nia. vid tu
feli.i. c. cũ
M. ferra.
l me. x. co.
X.not. bñ
de conſti.

filꝰ eſt in quaſi poſſeſſiõe filiatiõis:⁊ pater p̃nitatis. vñ i iſtis
iuribꝰ poſſeſſio eſt reciproca.vt.l.non nudis.⁊.l.neq̃ natales.
C.de prob. ¶ Et hoc concludo ꝙ iſta quaſi poſſeſſio ſubditoꝝ
iuſtificat proceſſum in eorũ fauorẽ ꝑpter eorũ bonã fidẽ dato ꝙ
p̃latus hẽat malã fidẽ.dico etiam ꝙ iſtud ius poſſidet vniuerſi
tas ſubditorũ non ſinguli.qꝛ ſic infinite eſſent poſſeſſiões cum
nõ ſit niſi vna in oibꝰ.⁊ id ſñia aliquorum ſingulorũ non noceret
etiam eis.vt.l.in tãtũ.§.vniuerſitatis.⁊ hoc eſt nouũ. ¶ Iſta rõ
cõcludit ꝙ geſta p barbariũ valuerũt de rigore ꝙ q̃dẽ vr̃ ↄ̃ tex.
So.fateor ꝙ hec rõ cõcludit i his q̃ geſta ſunt ad petitionẽ ſub
ditorũ:ſꝫ litera loquit etiã de alijs in q̃bꝰ ceſſat dicta ratio.cer-
te nũq̃ ceſſat. ¶ Scḋa ſol.gl.nõ videt vera:qꝛ nec publice lꝫ pe
tere.ſ̃.de origi.iur.l.ij.§.ex illo tempore. ¶ Tertia ſol. non vr̃
bona:qꝛ cũ ſymonia ſit iure diuino ꝓhibita etiam papa põt cõ
mittere ⁊ cetus cardinaliũ:qꝛ iuri diuino ſubijciunt. d reſti.ſpo.
lſas. Sꝫ in hoc rñderi p̃t ꝙ alid eſt ſymonia aliud ſimplex am-
bitio. Quarti dicunt ꝙ hic nõ petijt verbo:ſed bonis moribꝰ q
interpellant pro hoibꝰ virtuoſis. Cy.dicit ſ̃m Pe.ꝙ aut loqui
mur in ſpũalibus.⁊ tunc dꝫ ambitus ⁊ ſymonia ceſſare. vt.l.ſi
quẽq̃.aut in tp̃alibus.⁊ tũc aut clã aliq̃d dabat. ⁊ nõ licet.vt.l.
non exiſtimo.aut palã.⁊ tũc iure.ff.licebat. vt hic. ¶ Hodie di
ſtinguit:aut dat pro dignitate vel officio habẽte annexã iuriſ-
dictionẽ:⁊ nõ lꝫ vt in Auth.vt iudi.ſine quoquo ſuffra.hic vid
Inno.ne prelati vices ſuas.c.j.aut nõ hꝫ iuriſdictionẽ annexã.
⁊ tũc lꝫ.vt.l.j.§.j.de polli.ſ̃m Pe.facit.C.de pig.l.vl.⁊.j. de neg.
geſ.q̃ vtiliter.in p̃n. ¶ Tu dicas in ſpũalibꝰ:vt habes de ſymo.
in innatũ.⁊ de elec.ſignificaſti.⁊.j.q.i.p totũ.nec eſt verũ. qḋ dt
Pe.pone ꝙ aliq̃s impetrat bñficiũ qḋ eſt aliq̃d ſpũale non vꝫ
cõceſſio.ſ̃m Pe.truffa eſt.vt in.c.ſi motu proprio.de preben.li.
vj.hoc dimittamus canoniſtis.⁊ dic vt p eos de eta.⁊ qualita.
tuã.vel dic quinto ad contraria ꝙ hec.l.non excuſat barbariũ
ab ambitu. Nã cõſiderandũ eſt ꝙ aut ille q impetrat dignitatẽ
obrepit cõcedẽti ẽt principi.⁊ incidit in.l.iuliã.de ambitu. vt.l.
j.C.ad.l.iul.de ãbitu. Aut non obrepit:⁊ tũc certa ſcientia ſupe
rioris vitiũ delet ambitiõis.vt.l.ij.⁊.ibi no.C.de diuer.off.li.xij.
vnde cum hic barbarius obrepſit principi vel populo:dicendũ
eſt qḋ non excuſetur a crimine:nec hec.l. excuſat eum. Bal. In
gl.functus.ibi ſꝫ dicunt hoc tenet Inno. de elec. cum dilectus.
in.gl.confirmatio.ratio qꝛ ex quo valent acta non intereſt dñi
nec populi ꝙ ſit liber vel p̃tor.ſed meo ſenſu priuatũ intereſſe
verſatur nec tãgit ius ſubditoꝝ:ſꝫ ſolius barbarij. Bal. ¶ Ibi
deprehendit.circa hoc dic ꝙ vltimus actus quandoq̃ eſt de-
claratoriꝰ:⁊ non eſt dubium ꝙ ſe refert ad preteritum ſui na-
tura. Quandoq̃ eſt reſciſſoriꝰ:⁊ tunc non eſt dubiũ:qꝛ declarat
alium fuiſſe ſtatum in preteritũ.⁊ hoc etiam ſui natura.vt.l.nã
etiam ſi ſub cõdictione.§.rumpendo. de iniuſto rup. Quãdoq̃
eſt q̃dã ſtatus ſeu portio.⁊ tunc aut ſtatus iſte habet depẽden
tiam a veteri preſumpto.⁊ preſumitur in p̃teritũ vt. l. moneor.
aut non infertur in preterito ⁊ tunc non preſumitur de preteri
to,vt.l.ſine poſſidetis. Nam vbi remoto preterito remouet pre-
ſens tunc de preſenti preſumitur in peteritũ:ſed vbi nullam ha
bet connexitatem vel dependentiam tunc non preſumitur qꝛ
nulla preſumptio ſine cã.⁊ hic nõ eſſet cauſa. Bald. ¶ Ibi qui
facit ius.hoc non videtur verũ.vnde quero ſi barbariꝰ fuit li-
ber anteq̃ pretor deſignatur:⁊ cõſtat ꝙ non.vt.j.de ꝓbat. circa
eum.⁊.l.moneor.in principi.ergo error cõmunis q tunc aderat
ius libertatis non preſtat.ergo gl.male dicit:nam poſito ꝙ eẽt
pretor hoc non facit error communis:ſꝫ authoritas ſuperioris:
vnde error non eſt ratio immediata etiam tenendo ꝙ barbariꝰ
fuerit pretor. Sed ratio eſt authoritas ſuperioris. Rõ vero au
thoritas eſt error communis.etiã tenẽdo gl. ¶ Ibi ſi quis ſer-
num.vel dic vt ibi. ¶ In gl.alio iure in fi. quia mixti imperij.
Bal. In gl.reprobari.ibi:tenẽtu.ſalua pace gl.hic nil eſt nouum
ſed detectio quedã veteris ſtatus.conſtat aũt ꝙ nulla declara-
tio immutat eſſe rei ⁊ ſubſtãtiã Xpitatis. ¶ In gl. hũanius ibi:
benignitas:hic neq̃ rigor neque equitas ſcripti erant in propri
is terminis:ſed in ratione ſui ſic. Item hic vtrunque ſpeciale ſꝫ
ſi alterũ genus ſpecies derogaret non prerogatiua equitatis:
ſed natura gñis. Dy.in.c.poſſeſſor malefidei.de regu.iur. ¶ In
gl.ſeruo.ibi,exiſtenti.nunquid alius populus ꝙ romanus põt
diſpenſare. Dic per Cy.in.l.omnes populi.⁊ per Odof.in.l. nõ
ambigitur. Dic aut eſt talis caſus in quo poteſt diſpenſari de
poteſtate ordinaria.⁊ tunc poteſt populus. Aut exigitur pote
ſtas abſoluta.⁊ tunc non poteſt.vt quod ſpurius legitimetur vl̃
in venia etatis vel ſuper infamia. ¶ Sed nunquid princeps
poteſt nõ reſtituendo ſpurium natalibus facere ꝙ ſuccedat. cre
do ꝙ non.qꝛ eſt contra ius naturale ꝙ non filius qui per nullã
fictionem fingitur deterioraret ſibi patrem.nã hoc implicat con
tradictionem.ideo non poteſt fieri. Baldus. ¶ Sed vnde hec
poteſtas populo romano dic partim enſe partim conſenſu. vt
refert Tullius in tertio rhetoricorũ.iij.capit.nec hoc fuit iniu-
ſtum:quia natu diuino,vt patet in vaticinijs poetarum. Item
iure gentium

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

iuregen.vt.l.ex hoc iure.vnđ ſi qua terra nunq̄ ſubiugata fuit nec conſenſit libera eſſet iuregen. ¶ Aliūq̄d eſt ita hodie. Ponamus qđ iuſtum bellū eſt inter ciuitates. an qđ occupat vna de
a terris alterius iuſte tenet.[a] Inn. vr̄ velle ꝙ nō. de iureiur. ſicut contradictio, qꝛ iuſte tenet quoad illam terram que vim intulit qꝛ nō tenetur petitorio nec reſtitutorio: ſed tn̄ tenetur imperatori vel pape cuiꝰ eſt territoriū omne. Bal. ¶ Ibi, ſcꝫ tollere. l. illam ſi legem tolleret etiam inferior hoc poſſet. qꝛ ius naturale non impediret. ⁊ ſic eſſet ius cōe Unde. dic etiam ſtāte lege, ⁊ erit diſpenſatio. ¶ In gl. feciſſet ibi: vel credimus. contra de lega. ij. fideicom. §. ſi ſeruo. ¶ Ibi eriperet. hoc verbum ſonat ex poſt facto. ⁊ textus loquitur ab inuito. vn̄ non congruit litere. bal. ¶ Ibi ſed quid ſi domini. ibi fraus in domino. hic non. ¶ In glo. magna. ibi. l. antepenul. hoc non credo, vt. ſ. de rei vēdica. l. Item ſi verberatum: vbi, modicum datur de calum. l. ij. ¶ In fi. gl. imo poteſt princeps ſine cauſa reſtituere natalibus. vt. l. queris. ſ. de na. reſti. ⁊ ratio: qꝛ gratia ſua innititur iure nature. Bal.

PRetor. ¶ Nota differētiam inter cauſam ⁊ cauſatum. Itē inter p̄ſentem ⁊ preſentatum. ⁊ baptizātem ⁊ baptizatum. extra de iure pa. c. per veſtras. in fi.

¶ De officio prefecti vigilum. Rub.

APud. ¶ In tex. ibi fuerant. not. ꝙ non cogit̄ qs ſuccurere ad ignē cum per hoc poſſit pecuniam id eſt mercedē recipe. Et ratio eſt qꝛ non tenet̄ ſe ponere in periculo pro alio. Et facit ad no. infra de regu. iur. l. culpa eſt. Bal. Additio Baldi.

APud vetuſtiores. In textu circa portas. i. iuxta. l. rutulia. đ contrahē. emp. ⁊ in aut. iuſiu. quod p̄ſtat̄ ab his. i. ꝑpe. C. de iud. ꝑperādū. de deſp. imp. atteſtatiōes. vn̄ qn̄ apponit̄ ſup loco logt̄ hic. qn̄ ſup tpe ſignificat parū ante vel parum poſt. C. de prob. exceptione. in glo. ⁊ illud parū modicū receſſum ſignificat. l. ⁊ ſi poſt tres. cū ſi. bal.

NAm ſalutē. ¶ Not. ꝙ nullum opꝫ magis publicam ſalutem tueri q̄ ceſarē. ⁊ nemo eſt ad aliud habilis ⁊ potens niſi ipe. ¶ Et no. arg. contra. donationem conſtantini. Bal.

Additio Baldi.

NAm ſalutem. §. effracture. ibi cuſtodes. p̄ſumit̄ cuſtodes. Bal.

1 ☞ Maleficium quando eſt commiſſum in confinio: an vtraque ciuitas teneatur.
2 Incendium an ſit caſus fortuitus.
3 Furtum, an preſumatur factum culpa cuſtodum.

Cognoſcit. ¶ In tex. ibi. ⁊ qꝛ plerūq̄. cum locꝰ a cōiter accidētibꝰ lꝫ nō ſit neceſſariꝰ tn̄ ſi ꝓbabilis eſt ſequēdus. Apparet ꝙ in dubio incendiū ortū in aliqua domo p̄ſumit̄ culpa inhabitātiū ꝓceſſiſſe. Quid ergo ſi multi habitant in illa domo: nec p̄t apparere culpa. Exemplū locaui partē inferiorē titio ſupiorē ſeio. deinde orto incendio cū nō appareat an ſit ortū prius in ſuperiori an in inferiori
b parte tota domꝰ ꝯbuſta eſt querit̄, qs teneat̄[b] ad emēdam dāni ⁊ videt̄ ꝙ neuter, ꝑp incertudinē. nā, Ricar. malf. diſputauit ſimilem. de ſtatuto Padue dicente ꝙ male auiſati teneantur de maleficijs commiſſis in ſuis villis. ⁊ in quadam villa apparet corpꝰ cuiuſdā interfecti iacēs in terra. nō tn̄ apparet ꝙ maleficiū fuerit ibi ꝑpetratū. nā đt ꝑpter incertitudinē non teneri niſi ex coniecturis appareat ꝙ ibi fuerit ſcelus perpetratum. quia vt ibi conſueuerūt talia cōmitti vel ibi homicide conuerſabāt̄ ſm Ricar. malū. neq̄ eñ corpꝰ mortuū teſtimoniū loci prebet in quo ſcꝫ loco cedes facta ſit ſm Ricar. qđ eſt verū ⁊ notabile qꝛ locus ⁊ tēpus ex quibꝰ pēdet accuſatio dꝫ ꝓbari. vt. l. p̄tor. docere. vi. bo. rap. dꝫ eñ probatio cōcludere. vt. no. in. l. nō oīm. ſ. de legi. In contrariū vr̄ qꝛ hic cōſtat de culpa ſcꝫ ꝙ culpa inhabitātiū. nā. l. ita iudicat p̄ſumēdo vt hic cū aūt maleficium a pluribꝰ đr cōmiſſum ⁊ pſona eſt icerta oēs tenet̄. vt. l. itē mella. §. ſi plures. ad. l. aq. nā de pena pecuniaria loqmur non đ corporali. Itē p hoc. ſ. đ his q deie. vl effu. l. ſi vo. §. ꝙ ſi ex mediano. ⁊. l. i in ſi. p quas. ll. dixerūt qdā cū q̄tuor hoīes eſſent ſub quodā porticu: ⁊ veniens familia poteſtatis ibi ſubtꝰ bancā ad pedes eorū inuenit gladiū ⁊ neſcit̄ qs deiecerit: ꝙ oēs cōdēnent̄: tn̄ vno ſoluēte oēs liberent̄. ſꝫ in cōtrariū facit qđ not. in. d. §. ſi
1 plures. ſcđm Uber. ¶ † Itē dixerūt de maleficio cōmiſſo in cōfinio ꝙ vtraq̄ villa teneat̄: tn̄ vna ſoluēte alia liberet̄: ſꝫ qꝛ materia nō eſt ꝑprie hic iđ aliter nūc nō determino. dico tn̄ ꝙ. §. ſi plures. non ob. qꝛ ibi ꝯſtat de initio delicti. ſ. ꝙ oēs ꝑcuſſerant ſed nō cōſtabat đ fine dilicti. i. de morte. ſ. cuius ictu deceſſerit. hic aūt non conſtabat de principio nec de fine. Itē nō ob. d. §. ꝙ ſi ex mediano. qꝛ ibi loquitur in quaſi maleficio qđ facilius contrahitur ⁊ in contracto mitiꝰ agit̄. vt no. in. l. adeo. ſ. de iur. om.
2 iu. ¶ † Quero nunquid incēdium ſit caſus fortuitꝰ.[c] ⁊ videt̄ ꝙ
c non cū culpe annumeret̄. vt hic. in ꝯtriū: qꝛ qn̄q̄ accidit ſine culpa ſua. puta ſi tranſiens quidā immiſit ignē. vt. l. ſi aliꝰ. §. eſt ⁊ alia. qđ vi aut clā. vel non fuit dn̄s ſed ſeruus vel ancilla. ſ. de peri. ⁊ cōmo. rei vē. l. ſi vendita. Solu. qn̄q̄ đr caſus fortuitꝰ qn̄q̄ nō: ſꝫ facti varietatē. in dubio tn̄ p̄ſumitur culpa eius qui rē debuit cuſtodire. vt hic. ⁊ adde quod no. in. l. contractus. de reg.
3 iur. ¶ † Itē not. ꝙ furtū p̄ſumitur factum culpa cuſtodū. ſ. ea. l. §. effracture. niſi eſſet factum in loco qui bene cuſtodiri non poterat. vel tēpore quo cuſtodiri non poterat. nā tunc per rerū naturā culpā abeſſe ꝓbat̄. ⁊ ideo in. d. §. tex. dicit cuſtodes puniendos eſſe plerūq̄. q. d. non ſemper. vt. ſ. quod vi aut clā. l. ſemꝑ. §. b interdictū. nā nō eſt ipoſſibile cuſtodibus iniungendū. arg. ſ. de excu. tut. l. titꝰ. §. ſi. nec eſt hō qui ſemper poſſit vigilare. ſ. đ ſerui. l. ſeruitutes. a culpa tn̄ propria ſomnus non excuſat vt in l. ſi ſeruus ſeruū. ad leg. Aquil. §. ſi fornicarius. Bal.

d **AIt enim.** ¶ Not. officiales cōmunes poſſe ⁊ debere portare arma.[d] ⁊ idē puto de familia epi cum ipſe habeat imperium in ſua dioceſi.

¶ Additio. §. ſciendum. Bal.

Sciendum. Ibi cum armis. no. ſtipendiarios de nocte ſtar̄ debere armatos cū eis cuſtodia mādatur. h. d. hic. Et ſic no. ꝙ ille cui mādat̄ cuſtodia nō dꝫ puniri de delatione armorū. Itē no. ar. cōtra habēs equos
c caualcate qđ debeāt ſemper ſtare parati. de quo p Ja. de aret. de au. ⁊ ar. leg. l. q vxori. in fina. Bal. Ibi inquilinos habitatores in domibꝰ ſuis ſiue alienis. §. ibi, habeat. no. ꝙ bn̄ faciunt poteſtates terrarum dū iubēt iuxta puteos vaſa aque impleri ꝓpter arcenda incendia ſentinelle. §. Bal.

IMperatores. ¶ In tex. ibi flagellis ar. qđ flagellatio vel fuſtigatio non ſit meri impij cū cōpetat p̄fecto vigilum q nō hꝫ gladij ptātē. ſꝫ dic ꝙ imo hꝫ in qbuſdā ſed nō per oīa. vt. ſ. e. l. nā ſalutē. §. cognoſcit. ⁊ ideo quelibet pena corporalis que imponit̄: vt terminꝰ pene eſt de mero imperio: qꝛ nō cōſiſtit in pecuniario cōmodo. facit. ſ. tit. ꝓxi. l. ſi quid erit. C. de ſpo. l. ij. in aut. de defen. ciui. §. audiēt. col. iij. ſm Jac. bu. penas aūt pecuniarias que nō cōtinent publicationem bonorū ſi redigunt̄ ad inſtar ciuiliū penarū. gl. nō ponit eſſe ſub mero imperio. ⁊ ideo ſi papa retēto ſibi ſolo mero impio in caſtro
d cōceſſit mihi ipm oēs pene pecuniarie ad me pertinebūt. ⁊ oēs mulcte ⁊ oīa bona pecuniaria mere: vt no. in. l. imperiū. p glo. ſ. de iuriſ. om. iud. ſed ſi veniret bonorū publicatio eſt meri imperij: qꝛ hoc arbitriū princeps nemini cōcedere niſi verbis ſpālibus cōſueuit. vt. C. ne ſine iuſſu prin. l. i. li. x. alij dicūt oēs cauſas criminales eſſe ſub mero impio. ⁊ ſic iſte caſtellanꝰ nihil conſequeret̄ de penis fiſcalibꝰ. ſꝫ pria verior. qꝛ redacte ſunt ad inſtar ciuiliū. ⁊ intra trecētos aureos cōpetūt iuris magiſtratibꝰ ⁊ ſic p ſīltudinē magis q̄ per ſpecie iuriſdictiōi accedūt qđ eſt. no. Bal. Additio Bal.

IMperatores. Ibi inſularios. i. dn̄os edium. Bal.

¶ De officio proconſulis ⁊ legati. Rubrica.

GLoſſa Rubric. Dicit qđ ꝓcōſul ē ſpectabilis. ſꝫ nō ne ex cōſulibꝰ eligit̄ ⁊ oīs cōſul eſt illuſtris. Rn̄. rōne legatiōis ē ſpectabilis ſꝫ rōne ꝯſulatꝰ ē illuſtris ſicut rex ſicilie ē rex reſpectu ſicilie ⁊ comes ꝓuīcie reſpectu ꝓuīcie. ⁊ dux apulie reſpectu diuerſarū ciuitatū ſeu patriarū ſꝫ Cy. ⁊ Guil. dicit ēt pōt ꝙ ipſa principis p̄ſentia cardinales p̄ntes illuſtrat. C. đ prepo. labrum. l. j. li. x. lꝫ oīs ordo accipiat ſplēdorē a principe tn̄ nō equaliter reſplēdet ille q abeſt ſicut ille qui eſt in preſentia, ⁊ ſic
e cardinales in curia ſunt digniores ꝙ extra[e].

PRoconſul. ¶ No. qđ inſignia diſtant ab authoritate. ⁊ ſic aliđ eſt dignitas aliđ ſunt inſignia dignitatis. ſcđꝫ vber. ſic. ſ. de poſtu. l. j. §. caſuꝫ. Baldꝰ. ¶ Secūdo nota quod quis poteſt deferre inſignia proprie dignitatis in quocūq̄ loco etiam non ſubiecto ⁊ eſt ratio: qꝛ nemini nocet ⁊ ſibi eſt honor vt hic ratio redditur in. l. ij. C. de prep. ſacri cubicu. li. xij. ſecundum Guil. poteſtatem antē non exercet niſi in eo loco vbi eſt ſibi commiſſum. quod dic vt. ſ. l. proxi.

1 ☞ Epiſcopus extra prouinciā poteſt inſtituere preſentatuꝫ a patrono ad beneficium.
2 Uoluntarie procedentia facilius expediuntur.
3 Juriſdictio extra territorium, an prorogari poſſit.

a ¶ Tenet. vid tu frā. areti. in. l. j. ſ. de acq. poſ. ⁊ qđ ibi dixi. in apoſtil.

b ¶ Teneat̄. vide tu. d. ale. đ imo. i ꝯſi. ccxvj. ij. parte. ⁊ i ꝯſi. l. j. ꝑte. qđ tenetur habitās i ꝑte. iferiori.

c ¶ Fortuitus. Uide Flori. in. l. ſi qs ſumme. §. qđ đr. ad. l. aqli. ⁊ ibi. cū. Bal. ⁊ in conſil. ſuo icipiē. qdā de controuer. ꝙ ē ad literā poſitꝫ in. l. j. ⁊ Florē. i cōſil. inci. in xp̄i nomie amen. cꝫ q̄ritur an i cendiū ⁊c.

d ¶ Portare arma. h bn̄ ſeruat̄ i francia, qꝛ ementes portāt lanceas ⁊ arma.

e ¶ Quā extra. ꝙ itelligē niſi ille eēt legatus vt per feli. i. c. clerici. i fin. ij. col. de iudi. facit ēt qđ dixi. ſ. in prox. in ſi. i apoſti.